Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 4 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, kovojant su terorizmu taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams – Lėšų įšaldymas – Galimybė trečiosios valstybės institucijai būti laikoma kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP – Sprendimų įšaldyti lėšas faktinis pagrindas – Pareiga motyvuoti – Vertinimo klaida – Nesikišimo principas – Teisė į gynybą – Teisė į veiksmingą teisminę gynybą – Tarybos aktų autentiškumo patvirtinimas“

Byloje T-308/18

Hamas, įsteigtas Dohoje (Kataras), atstovaujamas advokatės L. Glock,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą B. Driessen ir A. Sikora-Kalėda, vėliau – B. Driessen ir S. Van Overmeire,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti, pirma, 2018 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/475, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2017/1426 (OL L 79, 2018, p. 26), bei 2018 m. kovo 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/468, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1420 (OL L 79, 2018, p. 7), ir, antra, 2018 m. liepos 30 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/1084, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2018/475 (OL L 194, 2018, p. 144), bei 2018 m. liepos 30 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/1071, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 2018/468 (OL L 194, 2018, p. 23),

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai P. Nihoul (pranešėjas) ir J. Svenningsen,

kancleris E. Coulon,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1373 (2001)

1 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1373(2001), kurioje nustatytos plataus diapazono kovos su terorizmu, ypač kovos su terorizmo finansavimu, strategijos. Šios rezoliucijos 1 dalies c punkte, be kita ko, nustatyta, kad visos valstybės turi nedelsdamos įšaldyti asmenų, kurie padarė ar kėsinosi padaryti teroro aktus, padėjo juos įvykdyti arba juose dalyvavo, šiems asmenims priklausančių arba jų kontroliuojamų subjektų ir asmenų bei subjektų, kurie veikia tokių asmenų ar subjektų vardu arba jų pavedimu, lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius.

2 Šioje rezoliucijoje neįtvirtintas asmenų, subjektų ar grupių, kuriems šios priemonės turi būti taikomos, sąrašas.

Europos Sąjungos teisė

3 Nusprendusi, kad reikia imtis Europos Sąjungos veiksmų Rezoliucijai 1373 (2001) įgyvendinti, Europos Sąjungos Taryba 2001 m. gruodžio 27 d. priėmė Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217). Konkrečiai Bendrosios pozicijos 2001/931 2 straipsnyje buvo numatyta įšaldyti su teroro aktais susijusių asmenų, grupių ir organizacijų, išvardytų šios bendrosios pozicijos priede pateiktame sąraše, lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius.

4 Siekdama Sąjungos lygmeniu įgyvendinti Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytas priemones Taryba tą pačią dieną priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 207), taip pat Sprendimą 2001/927/EB, kuriuo patvirtinamas Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytas sąrašas (OL L 344, 2001, p. 83).

5 „Hamas-Izz al-Din al-Qassem (*Hamas* teroristinis sparnas)“ pavadinimas buvo įtrauktas į sąrašus, pateiktus Bendrosios pozicijos 2001/931 ir Sprendimo 2001/927 prieduose. Taikant Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį ir Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį abu šie teisės aktai buvo reguliariai atnaujinami, o „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“ pavadinimas likdavo sąrašuose.

6 2003 m. rugsėjo 12 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2003/651/BUSP, atnaujinančią Bendrąją poziciją 2001/931 ir panaikinančią Bendrąją poziciją 2003/482/BUSP (OL L 229, 2003, p. 42), ir Sprendimą 2003/646/EB, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Sprendimas 2003/480/EB (OL L 229, 2003, p. 22). Į šių aktų prieduose pateiktus sąrašus buvo įrašytas toks organizacijos pavadinimas: „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“.

7 Toks šios organizacijos pavadinimas liko vėliau priimtų aktų prieduose pateiktuose sąrašuose.

Ginčijami aktai

2018 m. kovo mėn. aktai

8 2017 m. lapkričio 30 d. Taryba nusiuntė ieškovo advokatei laišką, juo informavo, kad gavo naujos informacijos, reikšmingos sudarant asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomos Reglamente Nr. 2580/2001 numatytos ribojamosios priemonės, sąrašus, ir kad atitinkamai pakeitė motyvų pareiškimą. Ji paragino ieškovą pateikti savo pastabas dėl šio 2017 m. gruodžio 15 d. atnaujinto motyvų pareiškimo.

9 Ieškovas į šį raštą neatsakė.

10 2018 m. kovo 21 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2018/475, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2017/1426 (OL L 79, 2018, p. 26), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/468, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1420 (OL L 79, 2018, p. 7) (toliau kartu – 2018 m. kovo mėn. aktai). „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ pavadinimas liko prie šių aktų pridėtuose sąrašuose (toliau – ginčijami 2018 m. kovo mėn. sąrašai).

11 2018 m. kovo 22 d. raštu Taryba pateikė ieškovo advokatei motyvų pareiškimą dėl „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ pavadinimo palikimo ginčijamuose 2018 m. kovo mėn. sąrašuose ir informavo apie galimybę prašyti peržiūrėti šiuos sąrašus pagal Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį.

12 2018 m. kovo 22 d. Taryba *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą, skirtą asmenims, grupėms ir organizacijoms, įtrauktiems į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą (OL C 107, 2018, p. 6).

13 Šiuo pranešimu Taryba, be kita ko, informavo tuos asmenis, grupes ir organizacijas, kad nustatė, jog motyvai, dėl kurių jie įtraukti į pagal Reglamentą Nr. 2580/2001 sudarytus sąrašus, tebėra pagrįsti, todėl nusprendė palikti jų pavadinimus ginčijamuose 2018 m. kovo mėn. sąrašuose, antra, kad šie asmenys, grupės ir subjektai gali pateikti prašymą gauti motyvų, dėl kurių jie buvo palikti minėtuose sąrašuose, pareiškimą, trečia, kad jie bet kuriuo metu gali pateikti Tarybai prašymą persvarstyti sprendimą įtraukti juos į atitinkamą sąrašą ir, ketvirta, jog tam, kad prašymai būtų svarstomi per kitą peržiūrą, kaip numatyta Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje, jie turi būti pateikti ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d.

14 Ieškovas nesureagavo į šį raštą ir pranešimą.

15 Iš 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo matyti, kad įtraukdama „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ į ginčijamus 2018 m. kovo mėn. sąrašus Taryba rėmėsi keturiais nacionaliniais sprendimais.

16 Pirmasis nacionalinis sprendimas – 2001 m. kovo 29 d. *Secretary of State for the Home Department* (Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras, toliau *Home Secretary*) Nutarimas Nr. 1261, kuriuo iš dalies keičiamas *UK Terrorism Act 2000* (2000 m. Jungtinės Karalystės įstatymas dėl terorizmo) ir kuriuo uždraustas „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, laikomas su teroro aktais susijusia organizacija (toliau – *Home Secretary* sprendimas).

17 Antrasis nacionalinis sprendimas buvo 1997 m. spalio 8 d. *United States Secretary of State* (Jungtinių Amerikos Valstijų valstybės sekretorius) sprendimas, kuriuo pagal *Immigration and Nationality Act* (Jungtinių Amerikos Valstijų imigracijos ir pilietybės įstatymas, toliau – INA) *Hamas* pripažintas užsienio teroristine organizacija (toliau – 1997 m. JAV sprendimas).

18 Trečiąjį nacionalinį sprendimą 2001 m. spalio 31 d. priėmė Jungtinių Amerikos Valstijų valstybės sekretorius, vadovaudamasis *Executive Order nº 13224* (Prezidento dekretas Nr. 13224) (toliau – 2001 m. JAV sprendimas).

19 Ketvirtasis nacionalinis sprendimas priimtas 1995 m. sausio 23 d. vadovaujantis *Executive Order nº 12947* (Prezidento dekretas Nr. 12947) (toliau – 1995 m. JAV sprendimas).

20 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo pagrindinėje dalyje Taryba pirmiausia konstatavo, kad šie nacionaliniai sprendimai yra kompetentingų institucijų priimti sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, ir jie tebegalioja. Ji taip pat nurodė išnagrinėjusi, ar turi duomenų, pagrindžiančių ieškovo pavadinimo išbraukimą iš ginčijamų 2018 m. kovo mėn. sąrašų, ir tokių duomenų neradusi. Galiausiai ji nurodė mananti, kad priežastys, dėl kurių ieškovo pavadinimas buvo įtrauktas į lėšų įšaldymo sąrašus, tebegalioja, ir padarė išvadą, kad reikia jį palikti ginčijamuose 2018 m. kovo mėn. sąrašuose.

21 Be to, prie 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo buvo pridėtas A priedas dėl „Jungtinės Karalystės kompetentingos institucijos sprendimo“ ir B priedas dėl „Jungtinių Amerikos Valstijų kompetentingų institucijų sprendimų“. Šiuose prieduose buvo apibūdinti nacionalinės teisės aktai, kuriais remiantis buvo priimti nacionalinių valdžios institucijų sprendimai, pateiktos šiuose teisės aktuose vartojamų terorizmo sąvokų apibrėžtys, apibūdintos šių sprendimų peržiūros procedūros, faktai, kuriais rėmėsi minėtos valdžios institucijos, ir išvada, kad šie faktai pripažinti teroro aktais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį.

22 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo A priedo 14 punkte Taryba nurodė įvairias faktines aplinkybes, kuriomis remdamasis *Home Secretary* uždraudė „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“. Šios faktinės aplinkybės susiklostė 1994 ir 1996 m.

23 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo A priedo 15 punkte Taryba nurodė, kad Jungtinėje Karalystėje šis draudimas buvo 2016 m. rugsėjo mėn. peržiūrėtas Draudžiamų organizacijų sąrašo peržiūros vyriausybinės grupės ir kad ji, remdamasi jame nurodytais įrodymais, padarė išvadą, jog pagrįsta laikyti, kad „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“ tebėra susijęs su terorizmu.

24 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo B priedo 10 punkte Taryba nurodė, kad pastarąjį kartą sprendimas, kuriuo *Hamas* buvo pripažintas užsienio teroristine organizacija, persvarstytas 2012 m. liepos 27 d. ir kad JAV vyriausybė padarė išvadą, jog aplinkybės, kuriomis remiantis buvo priimtas 1997 m. JAV sprendimas, nepasikeitė taip, kad šią organizaciją būtų galima išbraukti iš šio sąrašo.

25 Galiausiai 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimo B priedo 17 punkte Taryba išvardijo nuo 2003 m. iki 2016 m. susiklosčiusias įvairias faktines aplinkybes, kuriomis remdamosi JAV valdžios institucijos ieškovą pripažino užsienio teroristine organizacija, tačiau nenurodė sprendimų, kuriuose šios aplinkybės būtų paminėtos.

2018 m. liepos mėn. aktai

26 2018 m. liepos 30 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2018/1084, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2018/475 (OL L 194, 2018, p. 144), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/1071, kuriuo įgyvendinama

Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2018/468 (OL L 194, 2018, p. 23) (toliau kartu – 2018 m. liepos mėn. aktai). „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ pavadinimas liko prie šių aktų pridėtuose sąrašuose (toliau – ginčijami 2018 m. liepos mėn. sąrašai).

27 2018 m. liepos 31 d. raštu Taryba pateikė ieškovo advokatei motyvų pareiškimą dėl „Hamas (įskaitant Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ pavadinimo palikimo ginčijamuose 2018 m. liepos mėn. sąrašuose ir informavo apie galimybę prašyti peržiūrėti šiuos sąrašus pagal Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį.

28 Be to, 2018 m. liepos 31 d. Taryba *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą, skirtą asmenims, grupėms ir organizacijoms, įtrauktiems į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą (OL C 269, 2018, p. 3).

29 Šiuo pranešimu Taryba, be kita ko, informavo tuos asmenis, grupes ir organizacijas, kad ji nustatė, jog motyvai, dėl kurių jie įtraukti į pagal Reglamentą Nr. 2580/2001 sudarytus sąrašus, tebėra pagrįsti, todėl nusprendė palikti jų pavadinimus ginčijamuose 2018 m. liepos mėn. sąrašuose, antra, kad šie asmenys, grupės ir subjektai gali pateikti prašymą gauti motyvų, dėl kurių jie buvo palikti minėtuose sąrašuose, pareiškimą, trečia, kad jie bet kuriuo metu gali pateikti Tarybai prašymą persvarstyti sprendimą įtraukti juos į atitinkamą sąrašą, ir, ketvirta, jog tam, kad prašymai būtų svarstomi per kitą peržiūrą, kaip numatyta Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje, jie turi būti pateikti ne vėliau kaip 2018 m. spalio 1 d.

30 Šis motyvų pareiškimas identiškas 2018 m. kovo mėn. aktų motyvų pareiškimui, išskyrus kelis formalius skirtumus ir tai, kad B priedo 16 punkte daroma nuoroda į „teisę į veiksmingą teisminę gynybą“, o ne „teisę į teisminę gynybą“.

31 Ieškovas nesureagavo į šiuos raštus ir pranešimą.

Procesas ir šalių reikalavimai

32 2018 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

33 2018 m. rugsėjo 13 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį.

34 Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. rugsėjo 14 d.) ieškovas, remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsniu, patikslino ieškinį, kad jo reikalavimai apimtų ir 2018 m. liepos mėn. aktus, kiek šie aktai su juo susiję.

35 2018 m. gruodžio 13 d., 2019 m. kovo 1 d. ir balandžio 10 d. raštais Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims klausimų. Šalys į šiuos klausimus atsakė per nustatytą terminą.

36 Kadangi per nustatytą terminą Bendrajam Teismui nebuvo pateiktas prašymas surengti teismo posėdį, pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį jis nusprendė priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.

37 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti 2018 m. kovo mėn. ir 2018 m. liepos mėn. aktus (toliau – ginčijami aktai) tiek, kiek jie su juo susiję, įskaitant „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“,

– priteisti iš Tarybos visas bylinėjimosi išlaidas.

38 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti visą ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

39 Ieškovas nurodo septynis pagrindus, grindžiamus atitinkamai:

– Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies pažeidimu,

– klaidomis dėl faktinių aplinkybių tikrumo,

– klaida dėl *Hamas* vertinimo kaip teroristinės organizacijos,

– nesikišimo principo pažeidimu,

– tuo, kad nepakankamai atsižvelgta į ilgainiui įvykusius situacijos pokyčius,

– pareigos motyvuoti pažeidimu,

– teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą principo pažeidimu.

40 2019 m. kovo 19 d., atsakydamas į Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemonę 2019 m. kovo 1 d. pateiktą klausimą, ieškovas pateikė aštuntąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą „motyvų pareiškimų neautentiškumu“.

41 Bendrasis Teismas mano, kad ieškinio šeštąjį pagrindą reikia išnagrinėti antrą.

Pirmasis ieškinio pagrindas, grindžiamas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies pažeidimu.

42 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovas, pateikęs savo pastabas dėl *Home Secretary* sprendimuose ir 1995, 1997 ir 2001 m. JAV institucijų sprendimuose (toliau kartu – JAV sprendimai) nurodytų organizacijų, kaltina Tarybą pažeidus Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, nes šie sprendimai buvo pripažinti kompetentingų institucijų sprendimais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

43 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovo nurodyta nuostata susijusi su asmenų ar subjektų įtraukimu į lėšų įšaldymo sąrašus, o šis ieškinys susijęs su sprendimais, priimtais remiantis Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalimi, kurioje reglamentuojamas palikimas šiuose sąrašuose.

44 Vis dėlto, Teisingumo Teismo teigimu, asmens ar subjekto palikimas lėšų įšaldymo sąraše iš esmės reiškia pirminio įtraukimo pratęsimą ir suponuoja tebeegzistuojantį pavojų, kad atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, kurį Taryba jau iš pradžių buvo konstatavusi, remdamasi nacionaliniu sprendimu, kuriuo buvo pagrįstas pirminis įtraukimas (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 61 punktas ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 39 punktas).

45 Taigi pagrindas yra tinkamas.

46 Siekiant išnagrinėti šį pagrindą, nustačius organizacijas, kurioms taikomi kompetentingų institucijų sprendimai, kuriais vadovavosi Taryba, prieš nagrinėjant bendrus prieštaravimus dėl JAV valdžios institucijų ir *Home Secretary* sprendimų reikia išnagrinėti prieštaravimus tik dėl JAV valdžios institucijų sprendimų.

Dėl organizacijų, kurioms taikomi kompetentingų institucijų sprendimai, kuriais vadovavosi Taryba, nustatymo

47 Ieškovas nurodo, kad pagal Tarybos pateiktus motyvų pareiškimus ginčijami aktai grindžiami *Home Secretary* sprendimu uždrausti „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, *Hamas* karinį sparną, ir trimis JAV sprendimais, kurie taikytini *Hamas*, bet juose nepateikiama daugiau patikslinimų.

48 Ieškovas abejoja, kad JAV valdžios institucijos ketino į sąrašą įtraukti visą *Hamas*, ir tvirtina, kad Taryba, teigdama, jog taip buvo, pernelyg plačiai aiškina jų sprendimus, nes tai nebuvo aišku iš tų institucijų paskelbtų sąrašų.

49 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad JAV sprendimuose aiškiai nurodytas *Hamas*, dėl kurio 1997 m. JAV sprendime papildomai nurodyti dvylika kitų jo pavadinimų (pavyzdžiui, „Izz-Al-Din Al-Qassam brigades“), kuriais šis judėjimas taip pat buvo žinomas.

50 Priešingai, nei teigia ieškovas, ši aplinkybė negali būti aiškinama taip, kad tai reiškia, jog JAV valdžios institucijos ketino nurodyti tik „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“. Tarp šių papildomų pavadinimų yra bendrai *Hamas* apibūdinančių pavadinimų, pavyzdžiui, „Islamic Resistance Movement“ (Islamo pasipriešinimo judėjimas), t. y. taip pat dažnai vartojamo pavadinimo „Harakat Al-Muqawama Al-Islamia“ (žodis „Hamas“ yra jo santrumpa) vertimas į anglų kalbą. Nurodant šiuos įvairius pavadinimus siekiama tik užtikrinti priemonės, kurios imtasi prieš *Hamas*, veiksmingumą ir tai, kad ji jam būtų taikoma, kad ir kokiu pavadinimu jis ar jo skyrius būtų žinomi.

51 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad *Home Secretary* sprendimas taikomas „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, o JAV sprendimai taikomi *Hamas*, įskaitant „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.

Dėl prieštaravimų, susijusių su JAV valdžios institucijų sprendimais

52 Ieškovas tvirtina, kad Taryba negalėjo pagrįsti ginčijamų aktų JAV valdžios institucijų sprendimais, nes JAV yra trečioji valstybė, ir iš esmės šios valstybės valdžios institucijos nėra „kompetentingos institucijos“, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

53 Šiuo aspektu ieškovas pirmiausia tvirtina, kad Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta sistema grindžiama pasitikėjimu nacionalinėmis institucijomis, o jis paremtas Tarybos ir Sąjungos valstybių narių lojalaus bendradarbiavimo principu, Sutartyse įtvirtintomis bendromis vertybėmis ir bendrų standartų laikymųsi, įskaitant 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytą Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją. Toks pasitikėjimas neįmanomas, kiek tai susiję su trečiųjų valstybių institucijomis.

54 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, Teisingumo Teismo nuomone, Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje vartojama sąvoka „kompetentinga institucija“ neapsiriboja valstybių narių institucijomis ir iš esmės taip pat gali apimti trečiųjų valstybių institucijas (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 22 punktas).

55 Teisingumo Teismo aiškinimą patvirtina, pirma, Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies formuluotė, kuri „kompetentingų institucijų“ sąvokos neapriboja iki valstybių narių institucijų, ir, antra, tikslas, kurio siekta šia bendrąja pozicija, priimta siekiant įgyvendinti Jungtinių Tautų Saugumo

Tarybos rezoliuciją 1373(2001), kuria užsibrėžta visoms valstybėms sistemiškai ir glaudžiai bendradarbiaujant pasauliniu mastu suintensyvinti kovą su terorizmu (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 23 punktas).

56 Jei būtų pripažinta, kad trečiosios valstybės institucija gali būti laikoma kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, ieškovas papildomai teigia, kad Tarybos priimtų aktų galiojimas taip pat priklauso nuo patikrinimų, kuriuos ji turi atlikti, norėdama užtikrinti, kad, be kita ko, JAV teisės aktais užtikrinama teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą.

57 Vis dėlto nagrinėjamu atveju Taryba ginčijamų aktų motyvuose iš esmės tik apibūdino sprendimų peržiūros procedūras ir pažymėjo, kad buvo galimybė juos skųsti, nepatikrinusi, ar buvo užtikrinta teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą.

58 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, Teisingumo Teismo teigimu, kai Taryba remiasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu, ji privalo patikrinti, ar šis sprendimas priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31 punktas).

59 Taryba privalo savo priimtų aktų motyvų pareiškimuose nurodyti informaciją, leidžiančią manyti, kad ji atliko tokius patikrinimus (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31 punktas).

60 Tam Taryba motyvų pareiškimuose turi nurodyti priežastis, dėl kurių mano, kad trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo ji remiasi, buvo priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33 punktas).

61 Pagal jurisprudenciją motyvų pareiškimuose prireikus gali pakakti glaustos informacijos apie atliktą tokį vertinimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33 punktą).

62 Ieškovo argumentus, susijusius su, pirma, teisės į gynybą principo paisymu ir, antra, teise į veiksmingą teisminę gynybą, reikia nagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 58–61 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

63 Dėl teisės į gynybą paisymo ieškovas teigia, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose Taryba nepateikė jokios informacijos apie priežastis, dėl kurių ji, atlikusi patikrinimą, manė, kad JAV šis principas buvo užtikrintas per administracines organizacijų pripažinimo teroristinėmis procedūras.

64 Be to, pagal JAV teisės aktus nereikalaujama nei pranešti apie institucijų šiais klausimais priimtus sprendimus, nei jų pagrįsti. Ieškovo teigimu, nors INA 219 straipsnyje, kuriuo pagrįstas 1997 m. JAV sprendimas, įtvirtinta pareiga paskelbti sprendimą dėl pripažinimo Federaliniame registre, tokios pareigos nenumatyta dėl Prezidento dekreto Nr. 13224, kuriuo pagrįstas 2001 m. JAV sprendimas ir kuriame nenumatyta jokios tokios priemonės.

65 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją, vadovaujantis teisės į gynybą paisymo principu, tie asmenys, kuriems taikomi sprendimai, galintys turėti didelį poveikį jų interesams, privalo turėti galimybę veiksmingai pateikti savo nuomonę dėl nagrinėjamus sprendimus pagrindžiančių įkalčių (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

66 Priemonių, kuriomis asmenų pavardės arba subjektų pavadinimai įtraukiami į lėšų įšaldymo sąrašus, atveju šis principas reiškia, kad apie šių priemonių motyvus šiems asmenims arba subjektams turi būti pranešama patvirtinant priemones arba iškart po to, kai jos patvirtinamos (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 punktas).

67 Ginčijamų aktų motyvų pareiškimo B priedo 16 punkte Taryba tvirtina:

„Dėl peržiūros procedūrų ir esamų teisių gynimo priemonių apibūdinimo Taryba mano, kad JAV teisės aktais užtikrinta teisės į gynybą apsauga <…>."

68 Toliau ginčijamų aktų motyvų pareiškime Taryba pateikia skirtingą informaciją, atsižvelgdama į nagrinėtus JAV sprendimus.

69 Dėl Prezidento dekretų Nr. 12947 ir 13224, kuriais grindžiami 1995 m. ir 2001 m. JAV sprendimai, Tarybos pateiktame bendro pobūdžio aprašyme nenurodyta, kad JAV institucijos turi pareigą pranešti suinteresuotiesiems asmenims apie šių sprendimų motyvus ar tuos sprendimus paskelbti.

70 Darytina išvada, kad nepatikrinta, ar priimant šiuos du sprendimus užtikrinta teisė į gynybą, todėl, remiantis šio sprendimo 58–61 punktuose priminta jurisprudencija, jie negali būti ginčijamų aktų pagrindas.

71 Antra, kiek tai susiję su 1997 m. JAV sprendimu, Taryba nurodo, kad, vadovaujantis INA, sprendimai dėl užsienio organizacijų pripažinimo teroristinėmis arba dėl tokio pripažinimo atšaukimo skelbiami Federaliniame registre. Tačiau ji nepateikia jokios informacijos apie tai, ar šiuo atveju paskelbtame 1997 m. JAV sprendime buvo nurodyti kokie nors motyvai. Be to, iš ginčijamų aktų motyvų pareiškimų nematyti, kad, išskyrus sprendimo rezoliucinę dalį, JAV valdžios institucijos ieškovui kažkuriuo būdu pateikė kokius nors motyvus.

72 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar nuorodos, kad sprendimas paskelbtas trečiosios valstybės oficialiajame leidinyje, pakanka nuspręsti, kad, vadovaujantis šio sprendimo 58–61 punktuose nurodyta jurisprudencija, Taryba įvykdė savo pareigą patikrinti, ar trečiosiose valstybėse, kurių sprendimais grindžiami ginčijami aktai, buvo užtikrinta teisė į gynybą.

73 Tam reikia remtis byla, kurioje buvo priimtas 2017 m. liepos 26 d. Sprendimas *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2014 m. spalio 16 d. Sprendimas *LTTE / Taryba* (T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885). Šioje byloje Taryba vieno iš nagrinėtų aktų motyvų pareiškimuose nurodė, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijų sprendimai buvo paskelbti tos valstybės oficialiajame leidinyje, tačiau daugiau nepateikė jokios informacijos (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 145 punktas).

74 2017 m. liepos 26 d. Sprendime *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583, 36 ir 37 punktai) Teisingumo Teismas, atsižvelgęs į visas nuorodas į trečiosios valstybės valdžios institucijų sprendimus, pateiktas Tarybos reglamento motyvų pareiškimuose, nusprendė, kad jų nepakako tam, kad būtų galima konstatuoti, jog ši institucija atliko reikalaujamą patikrinimą dėl teisės į gynybą paisymo toje trečiojoje valstybėje.

75 Dėl tų pačių priežasčių šioje byloje darytina tokia pati išvada, nes ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose tik nurodyta, kad 1997 m. JAV sprendimas buvo paskelbtas JAV Federaliniame registre.

76 Dėl šių priežasčių, net nesant reikalo nagrinėti klausimo dėl teisės į veiksmingą teisminę gynybą paisymo, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju motyvų dėl JAV sprendimų nepakanka, taigi jie negali būti ginčijamų aktų pagrindas.

77 Vis dėlto Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje nereikalaujama, kad Tarybos aktai būtų pagrįsti keliais kompetentingų institucijų sprendimais, todėl ginčijamuose aktuose, kiek tai susiję su ieškovo pavadinimo įtraukimu į ginčijamus 2018 m. kovo mėn. ir liepos mėn. sąrašus (toliau – ginčijami sąrašai), vis dėlto galėjo būti remiamasi vieninteliu *Home Secretary* sprendimu, taigi toliau ieškinį reikia nagrinėti tik dėl ginčijamų aktų, kiek jie grindžiami pastaruoju sprendimu.

Dėl prieštaravimų, susijusių ir su „Home Secretary“ sprendimu, ir su JAV valdžios institucijų sprendimais

78 Ieškovas tvirtina, kad dėl trijų priežasčių *Home Secretary* sprendimas ir JAV valdžios institucijų sprendimai, kuriais grindžiami ginčijami aktai, nėra „kompetentingų institucijų sprendimai“, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

79 Šios priežastys nagrinėjamos toliau, kiek jos susijusios su *Home Secretary* sprendimu, kaip nurodyta šio sprendimo 77 punkte.

– Dėl teisminėms institucijoms teiktinos pirmenybės

80 Ieškovas teigia, kad pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį Taryba gali remtis administraciniais sprendimais tik tais atvejais, kai teisminės institucijos neturi kompetencijos kovos su terorizmu srityje. Tačiau nagrinėjamu atveju taip nėra, nes Jungtinėje Karalystėje teisminės institucijos šioje srityje turi kompetenciją. Taigi Taryba ginčijamuose aktuose negalėjo atsižvelgti į *Home Secretary* sprendimą.

81 Taryba ginčija šiuos argumentus.

82 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją tai, kad sprendimas yra administracinis, o ne teismo sprendimas, neturi lemiamos reikšmės Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies taikymui, nes toje nuostatoje aiškiai nustatyta, kad neteisminė institucija taip pat gali būti laikoma kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą (2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People’s Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, 144 ir 145 punktai ir 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 105 punktas).

83 Nors Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje pirmenybė teikiama teisminių institucijų priimtiems sprendimams, tai visiškai nereiškia, kad negalima atsižvelgti į administracinių institucijų priimtus sprendimus, kai, pirma, šioms institucijoms pagal nacionalinę teisę iš tikrųjų suteikta kompetencija priimti ribojamuosius sprendimus dėl su terorizmu susijusių grupuočių, ir, antra, kai šios institucijos, nors yra tik administracinės, vis dėlto gali būti laikomos „prilygstančiomis“ teisminėms institucijoms (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 107 punktas).

84 Pagal jurisprudenciją administracinės institucijos turi būti laikomos prilygstančiomis teisminėms institucijoms, jeigu jų sprendimus galima skųsti teisme (2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People’s Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, 145 punktas).

85 Taigi aplinkybė, kad atitinkamos valstybės teismai turi kompetenciją kovos su terorizmu srityje, netrukdo Tarybai atsižvelgti į nacionalinės administracinės institucijos, atsakingos už ribojamųjų priemonių terorizmo srityje nustatymą, priimtus sprendimus (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 108 punktas).

86 Nagrinėjamu atveju iš Tarybos pateiktos informacijos matyti, kad *Home Secretary* sprendimai gali būti skundžiami *Proscribed Organisations Appeal Commission* (Uždraustų organizacijų apeliacinė komisija, Jungtinė Karalystė), kuri priima sprendimus, vadovaudamasi teisminės kontrolės principais, ir kad

kiekviena šalis gali apskųsti Uždraustų organizacijų apeliacinės komisijos sprendimą teisės aspektu apeliaciniame teisme, jeigu gauna šios komisijos leidimą, o tokio leidimo negavusi – jeigu gauna apeliacinio teismo leidimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran / Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 2 punktą).

87 Šiomis aplinkybėmis atrodo, kad *Home Secretary* sprendimus galima skųsti teisme, todėl pagal šio sprendimo 83 ir 84 punktuose nurodytą jurisprudenciją šią administracinę instituciją reikia laikyti prilygstančia teisminei institucijai, taigi, kaip teigia Taryba, ji laikytina kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, atsižvelgiant į jurisprudenciją, kurioje taip jau ne kartą buvo nuspręsta (2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, 144 punktas ir 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 120–123 punktai).

88 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamų aktų negalima panaikinti dėl to, kad motyvų pareiškimuose Taryba rėmėsi *Home Secretary* – administracinės institucijos – sprendimu.

– Dėl aplinkybės, kad „Home Secretary" sprendime tik išvardytos teroristinės organizacijos

89 Ieškovas teigia, kad ginčijamuose aktuose minimų kompetentingų institucijų, įskaitant *Home Secretary*, veikla praktiškai yra teroristinių organizacijų sąrašų sudarymas, siekiant joms pritaikyti ribojamąjį režimą. Ši veikla nėra teisėsaugos įgaliojimai, prilygstantys „tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo pradėjimui" ar „pasmerkimui", cituojant įgaliojimus, kuriuos pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį turėtų turėti „kompetentinga institucija".

90 Taryba ginčija šių argumentų pagrįstumą.

91 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos sprendimas būtų *stricto sensu* priimtas baudžiamojoje byloje, tačiau, atsižvelgiant į bendrąja pozicija, kuria įgyvendinama Saugumo Tarybos rezoliucija 1373 (2001), siekiamus tikslus, aptariamos nacionalinės procedūros tikslas yra kovoti su terorizmu plačiąja prasme (2014 m. spalio 16 d. Sprendimas *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 113 punktas).

92 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad dėl susijusių asmenų apsaugos nekyla abejonių, jei nacionalinės institucijos sprendimas buvo priimtas ne pagal procedūrą dėl baudžiamųjų sankcijų skyrimo, o pagal procedūrą dėl prevencinių priemonių nustatymo (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba ir Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 70 punktas).

93 Nagrinėjamu atveju *Home Secretary* sprendimu teroristinėmis laikytinoms organizacijoms nustatytos draudžiamosios priemonės, taigi, kaip reikalaujama pagal jurisprudenciją, jis priimtas per nacionalinę procedūrą, kuria visų pirma siekiama ieškovui nustatyti prevencinio ar represinio pobūdžio priemones, siekiant kovoti su terorizmu (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 115 punktą).

94 Dėl aplinkybės, kad aptariamos institucijos veiksmai baigiasi asmenų ar subjektų, susijusių su terorizmu, sąrašo sudarymu, pabrėžtina, jog ji savaime nereiškia, kad ši institucija neatliko individualaus kiekvieno asmens arba subjekto vertinimo prieš įtraukdama juos į tokius sąrašus arba kad tas vertinimas būtinai yra savavališkas ar nepagrįstas (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 118 punktą).

95 Taigi svarbiau yra ne tai, kad aptariamos institucijos veiksmai baigiasi asmenų ar subjektų, susijusių su terorizmu, sąrašo sudarymu, o tai, ar ši veikla vykdoma turint pakankamai garantijų, kad Taryba galėtų ja remtis, grįsdama savo sprendimą įtraukti į sąrašą (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 118 punktą).

96 Taigi ieškovas klaidingai tvirtina, kad įgaliojimas sudaryti sąrašą negali būti būdingas kompetentingai institucijai, kaip ji suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

97 Kiti ieškovo pateikti argumentai nepaneigia šios pozicijos.

98 Pirma, ieškovas tvirtina, kad pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį Taryba gali atsižvelgti tik į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos sudarytus sąrašus.

99 Su šiuo argumentu negalima sutikti, nes Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos paskutinio sakinio tikslas – tik suteikti Tarybai papildomą galimybę įtraukti į sąrašą, be galimybių, kuriomis ji gali pasinaudoti, remdamasi kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimais.

100 Antra, ieškovas pabrėžia, kad Sąjungos sąrašas apima kompetentingų institucijų pasiūlytus sąrašus, taigi jis sudarytas iš sąrašų ir taip išplečiama nacionalinių administracinių priemonių, kurias tam tikrais atvejais patvirtino trečiųjų valstybių valdžios institucijos, neinformavusios apie tai atitinkamų asmenų, todėl jie neturėjo galimybės veiksmingai gintis, taikymo sritis.

101 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, kaip nurodo ieškovas, Taryba asmenis ar subjektus, kuriems taikytinos lėšų įšaldymo priemonės, nustato remdamasi kompetentingų institucijų išvadomis.

102 Bendrojoje pozicijoje 2001/931 įtvirtinta speciali valstybių narių ir Sąjungos institucijų bendradarbiavimo forma, pagal kurią Tarybai nustatyta pareiga kuo daugiau pasikliauti kompetentingų nacionalinių institucijų vertinimu (šiuo klausimu žr. 2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, 133 punktą ir 2008 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-284/08, EU:T:2008:550, 53 punktą).

103 Iš principo Taryba negali nuspręsti, ar suinteresuotojo asmens pagrindinės teisės buvo pažeistos valstybių narių valdžios institucijų, nes šie įgaliojimai priskirti kompetentingiems nacionaliniams teismams (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-47/03, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:207, 168 punktą).

104 Tik išimtiniais atvejais, kai remdamasis konkrečiais įrodymais ieškovas ginčija, kad valstybės narės valdžios institucijos paisė pagrindinių teisių, Bendrasis Teismas turi patikrinti, ar jų buvo tinkamai laikomasi (pagal analogiją žr. 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Teismų sistemos trūkumai)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 punktą)

105 Vis dėlto trečiųjų valstybių institucijų atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 58 ir 59 punktuose, Taryba privalo *ex officio* įsitikinti, kad šios garantijos buvo iš tiesų įgyvendintos, ir pagrįsti savo sprendimą šiuo klausimu.

106 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamų aktų negalima panaikinti remiantis tuo, jog *Home Secretary* veikla apsiriboja teroristinių organizacijų sąrašų sudarymu.

– Dėl to, kad „Home Secretary“ sprendimas nepagrįstas rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais

107 Ieškovo teigimu, kadangi Taryba rėmėsi administracinės institucijos, o ne teismo sprendimu, ji turėjo nustatyti, kad tas sprendimas „pagrįstas rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais“, kaip reikalaujama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

108 Kadangi šis argumentais nesusijęs su šio ieškinio pagrindo dalyku – pripažinimu „kompetentingos institucijos sprendimu“, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, jis bus išnagrinėtas kartu su šeštuoju ieškinio pagrindu.

– Dėl faktinių aplinkybių, galimai grindžiamų nurodytais nacionaliniais sprendimais, ir faktinių aplinkybių, galimai grindžiamų kitais šaltiniais, painiavos

109 Kiek tai susiję su faktinėmis aplinkybėmis, pagrindžiančiomis ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose, jis teigia, kad Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose turėjo nurodyti, ar šios faktinės aplinkybės pateiktos nacionaliniame sprendime, ar viešame šaltinyje, nes šiais dviem atvejais taikomos skirtingos įrodymų pateikimo taisyklės. Pirmuoju atveju Taryba turėtų įrodyti, kad nacionalinį sprendimą priėmė kompetentinga institucija, kaip ji suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, o antruoju atveju įrodymai gali būti renkami laisvai.

110 Vis dėlto ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte Taryba nenurodė, iš kur sužinojo faktines aplinkybes, kurios susiklostė nuo 2014 m. liepos mėn. iki 2016 m. balandžio mėn. ir negalėjo būti nurodytos sprendimuose, kuriais ieškovas pripažintas užsienio teroristine organizacija, nes, kaip nurodyta to paties priedo 10 punkte, naujausia peržiūra šiuo aspektu atlikta 2012 m. liepos mėn.

111 Kadangi šis klausimas susijęs ne su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalimi, kurioje reglamentuojamas su terorizmu susijusių asmenų ir subjektų įtraukimas į lėšų įšaldymo sąrašus, o su ginčijamų aktų motyvais, jis bus nagrinėjamas kartu su šeštuoju ieškinio pagrindu.

Išvada dėl ieškinio pirmojo pagrindo

112 Iš šio sprendimo 58–76 punktų matyti, kad, kiek tai susiję su ieškovo pavadinimo įtraukimu į ginčijamus sąrašus, JAV sprendimai negali būti ginčijamų aktų pagrindas, nes Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su patikrinimu, ar Jungtinėse Valstijose buvo laikytasi teisės į gynybą paisymo principo.

113 Be to, iš šio sprendimo 49–51 punktų matyti, kad šie JAV sprendimai skirti visam *Hamas*, o *Home Secretary* sprendimas – tik „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.

114 Ieškovo teigimu, ši aplinkybė reiškia, kad ginčijamus aktus reikia panaikinti tiek, kiek jie susiję su *Hamas*, ir juos palikti galioti tik tiek, kiek jie susiję su „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“. Iš tiesų šiuos du subjektus reikia atskirti, nes *Hamas* yra politinė partija, teisėtai dalyvaujanti rinkimuose Palestinoje ir šios šalies vyriausybėje, o „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“ yra pasipriešinimo Izraelio okupacijai judėjimas.

115 Taryba ginčija šią poziciją ir mano, kad negalima daryti skirtumo tarp šių dviejų subjektų. Grįsdama savo poziciją Taryba atsiliepime į ieškinį nurodo ieškovo pareiškimą, kuriame jis savo organizaciją pristatė kaip apimančią abu subjektus. Šis pareiškimas suformuluotas taip (žr. atsiliepimo į ieškinį

19 punktą, kuriame cituojami ieškovo pateikto ieškinio byloje, kurioje priimtas 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimas *Hamas / Taryba* (T-400/10 RENV, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2018:966), 7 ir 8 punktus):

„*Hamas* sudaro politinis biuras ir karinis sparnas: *Ezzedine Al-Qassam* [kitaip *Hamas IDQ*] brigados. *Hamas* valdomas dviejų vadovų principu. Vidaus valdymo organas, padalytas į Vakarų Krante ir Gazos Ruože esančias dalis, ir išorinis valdymo organas, įsteigtas Sirijoje <…> Nors karinis sparnas santykinai yra nepriklausomas, jam privalomos politinio biuro parengtos bendros strategijos. Politinis biuras priima sprendimus, o brigados jų laikosi dėl judėjimo religiniu komponentu pagrįsto didelio solidarumo.“

116 Šis pareiškimas turi didelę įrodomąją galią, nes, kaip nurodo Taryba, jį pateikia ieškovas, be to, vėliau jis šio pareiškimo neginčijo pateikdamas aiškių ir konkrečių duomenų.

117 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovas nepasinaudojo Procedūros reglamento 83 straipsnio 2 dalyje suteikta galimybe papildyti bylos medžiagą po to, kai Bendrasis Teismas, remdamasis tos pačios nuostatos 1 dalimi, nusprendė, kad nebūtina antrą kartą keistis pareiškimais.

118 Šiomis aplinkybėmis, siekiant nustatyti, koks yra atsakymo į pirmąjį šio ieškinio pagrindą poveikis, negalima daryti išvados, kad „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“ yra atskira nuo *Hamas* organizacija (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Bank of Industry and Mine / Taryba*, T-10/13, EU:T:2015:235, 182, 183 ir 185 punktus ir 2015 m. balandžio 29 d. Sprendimo *National Iranian Gas Company / Taryba*, T-9/13, EU:T:2015:236, 163 ir 164 punktus).

119 Taip tuo labiau yra todėl, kad nors lėšų įšaldymo priemonės jau kelerius metus taikomos *Hamas*, jis nesiekė įrodyti Tarybai, kad visiškai nedalyvavo veiksmuose, dėl kurių buvo patvirtintos šios priemonės, ir neabejotinai atsiskirti nuo „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, kuris, kaip teigia ieškovas, buvo vienintelis už juos atsakingas.

120 Dėl pirma nurodytų priežasčių ir atsižvelgiant į šio sprendimo 107, 109 ir 110 punktuose nurodytus argumentus ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

121 Šeštąjį ieškinio pagrindą sudaro trys dalys.

Dėl šeštojo pagrindo pirmos dalies

122 Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 107 punkte, ieškovas tvirtina, kad Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose turėjo nurodyti „rimtus ir patikimus įrodymus ir įkalčius“, kuriais buvo pagrįsti kompetentingų institucijų sprendimai.

123 Taryba teigia, kad šis argumentas yra nepagrįstas.

124 Atsižvelgiant į šio sprendimo 77 punktą, šis pagrindas turi būti nagrinėjamas tik tiek, kiek jis susijęs su *Home Secretary* sprendimu.

125 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad šiame pagrinde klaidingai nurodyti faktai. Iš tiesų, priešingai, nei teigia ieškovas, Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 14 punkte nurodė faktines aplinkybes, kuriomis pagrįstas *Home Secretary* sprendimas.

126 Bet kuriuo atveju šis argumentas nepagrįstas.

127 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą lėšų įšaldymo sąrašai yra sudaromi remiantis tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kurios rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų ir organizacijų yra priėmusi sprendimą, nepaisant to, ar jis susijęs su pavedimu, „remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais“, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką, ar su tokių veiksmų pasmerkimu.

128 Iš šios nuostatos bendros sistemos matyti, kad reikalavimas Tarybai prieš įtraukiant asmens vardą ir pavardę ar subjekto pavadinimą į lėšų įšaldymo sąrašus, remiantis kompetentingų institucijų priimtais sprendimais, patikrinti, ar šie sprendimai priimti „remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais“, susijęs tik su sprendimais pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, o ne sprendimais dėl pasmerkimo.

129 Šį skirtumą tarp dviejų rūšių sprendimų lemia institucijų ir valstybių narių lojalaus bendradarbiavimo principo taikymas; pagal šį principą priimamos ribojamosios priemonės kovos su terorizmu srityje, ir jo laikydamasi Taryba privalo pagrįsti sprendimą įtraukti asmenis ar teroristines organizacijas į lėšų įšaldymo sąrašus sprendimais, priimtais nacionalinių institucijų, tačiau neprivalo ir net negali jais abejoti.

130 Taip apibrėžtas lojalaus bendradarbiavimo principas taikomas nacionaliniams sprendimams dėl pasmerkimo, dėl to prieš įtraukdama asmenų vardus ir pavardes ar subjektų pavadinimus į lėšų įšaldymo sąrašus Taryba neprivalo tikrinti, ar šie sprendimai priimti remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, ir tuo aspektu privalo pasikliauti nacionalinės institucijos vertinimu.

131 Dėl sprendimų pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą pažymėtina, kad dėl savo pobūdžio tokie sprendimai priimami dar nesibaigusio proceso pradžioje arba jam vykstant. Siekiant užtikrinti kovos su terorizmu veiksmingumą, reikia, kad Taryba, patvirtindama ribojamąsias priemones, galėtų remtis tokiais sprendimais, net jeigu jie yra tik parengiamojo pobūdžio, kartu numatant, kad, siekdama užtikrinti asmenų, dėl kurių vykdomas toks procesas, apsaugą, Taryba turi patikrinti, ar šie sprendimai pagrįsti rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais.

132 Nagrinėjamu atveju *Home Secretary* sprendimas yra galutinis, nes jį priėmus neturi būti atliekamas tyrimas. Be to, kaip matyti iš Tarybos atsakymo į Bendrojo Teismo klausimą, juo siekta uždrausti ieškovą Jungtinėje Karalystėje, numatant baudžiamąsias sankcijas asmenims, su juo palaikantiems artimus ar ne tokius artimus ryšius.

133 Šiomis aplinkybėmis pasakytina, kad *Home Secretary* sprendimas nėra sprendimas pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, bet turi būti prilygintas sprendimui dėl pasmerkimo, todėl pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose neprivalėjo nurodyti, kokiais rimtais įrodymais ir įkalčiais remiantis buvo priimtas tos institucijos sprendimas.

134 Šiuo klausimu tai, kad *Home Secretary* yra administracinė institucija, neturi reikšmės, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 86 ir 87 punktų, jos sprendimus galima skųsti teisme, taigi ją reikia laikyti prilygstančia teisminei institucijai.

135 Kadangi šių faktinių aplinkybių Taryba neprivalo nurodyti, ji juo labiau neprivalo jų įrodyti.

136 Vadinasi, Tarybos negalima kaltinti dėl to, kad ji ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose nenurodė, kokiais „rimtais ir patikimais įrodymais ir įkalčiais“ remiantis buvo priimtas *Home Secretary* sprendimas, ir nepateikė jų įrodymų.

137 Taigi šeštojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo antros dalies

138 Remiantis jurisprudencija, jeigu nuo nacionalinio sprendimo, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas į sąrašą, ir aktų, kuriais asmuo ar subjektas paliktas sąraše, priėmimo praėjo daug laiko, norėdama padaryti išvadą, kad tebeegzistuoja pavojus, jog atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, Taryba negali tik konstatuoti, kad minėtas sprendimas tebegalioja, ji privalo atlikti naują situacijos įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į naujausius faktus, patvirtinančius, kad minėtas pavojus tebeegzistuoja (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54 ir 55 punktus ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 32 ir 33 punktus).

139 Toje pačioje jurisprudencijoje įtvirtinta, kad naujausi faktiniai duomenys, kuriais grindžiamas asmens pavardės ar subjekto pavadinimo palikimas lėšų įšaldymo sąrašuose, gali būti gauti ne vien iš nacionalinių sprendimų, priimtų kompetentingų institucijų, bet ir iš kitų šaltinių (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 72 punktą ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 50 punktą).

140 Nagrinėjamu atveju pirminis *Home Secretary* sprendimas priimtas 2001 m., o ginčijami aktai – 2018 m. kovo mėn. ir liepos mėn.

141 Kadangi nuo pradinio *Home Secretary* sprendimo iki ginčijamų aktų priėmimo praėjo 17 metų, Taryba negalėjo, kaip nurodyta šio sprendimo 138 punkte primintoje jurisprudencijoje, tik konstatuoti, kad *Home Secretary* sprendimas tebegalioja, nepateikdama naujausių duomenų, įrodančių, kad tebeegzistuoja pavojus, jog ieškovas dalyvaus teroristinėje veikloje.

142 Tokių naujų duomenų Taryba pateikė ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose.

143 Pavyzdžiui, ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte Taryba paminėjo du faktus, susijusius su 2016 m. rugsėjo mėn. vykusia *Home Secretary* sprendimo peržiūros procedūra.

144 Be to, ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte Taryba nurodė trylika faktų, susijusių su tuo, kad Jungtinių Valstijų valdžios institucijos pripažino ieškovą užsienio teroristine organizacija. Šie faktai apibūdinti taip:

– „*Hamas* prisiėmė atsakomybę už 2003 m. rugsėjo mėn. įvykdytą savižudžio išpuolį, dėl kurio devyni Izraelio armijos kariai žuvo ir už Assof Harofeh ligoninės ir Tzrifino kariuomenės bazės ribų (Izraelis) buvo sužeisti dar trisdešimt žmonių,

– 2004 m. sausio mėn. Jeruzalėje savižudžiui susprogdinus autobusą netoli ministro pirmininko rezidencijos vienuolika civilių gyventojų žuvo ir trisdešimt buvo sužeista; atsakomybę dėl šio akto prisiėmė *Hamas* kartu su *Al-Aqsa* kankinių brigada,

– 2005 m. sausio mėn. teroristai susprogdino sprogstamąjį užtaisą Karnio perėjimo punkte ir išsprogdino skylę, o per ją ginkluoti palestiniečiai pateko į Izraelio pusę; jie nužudė šešis Izraelio civilius gyventojus ir sužeidė dar penkis; atsakomybę dėl šio akto prisiėmė *Hamas* kartu su *Al-Aqsa* kankinių brigada,

– 2007 m. sausio mėn. *Hamas* prisiėmė atsakomybę už trijų vaikų pagrobimą Gazos ruože,

– 2008 m. sausio mėn. palestiniečių snaiperis iš Gazos ruožo nužudė 21 metų savanorį ekvadorietį, dirbantį Ein Hashlosha (Izraelis) kibuco laukuose; atsakomybę dėl šio akto prisiėmė *Hamas*,

– 2008 m. vasario mėn. susisprogdinus *Hamas* savižudžiui Dimonos (Izraelis) prekybos centre žuvo pagyvenusi moteris ir dar trisdešimt aštuoni asmenys buvo sužeisti; policijos pareigūnas nušovė antrą teroristą, jam nespėjus detonuoti savo diržo su sprogmenimis; šiuos teroro aktus *Hamas* pripažino „didvyriškais“,

– 2010 m. birželio 14 d. Hebrone (Vakarų Krantas) ginkluoti užpuolikai apšaudė policijos automobilį: vienas pareigūnas žuvo, dar du buvo sužeisti; bendrais Izraelio saugumo tarnybos, Izraelio policijos ir *Tsahal* veiksmais užpuolikai buvo sugauti 2010 m. birželio 22 d.; per apklausą už išpuolį atsakingas *Hamas* grupuotės vadas pažymėjo, kad grupuotės nariai buvo apmokyti prieš kelerius metus ir kad jie patys įsigijo ginklų, įskaitant Kalašnikovo ir kitus automatus; per apklausą taip pat atskleista, kad grupuotė planavo vykdyti daugiau išpuolių, įskaitant kareivio ir civilio gyventojo pagrobimą Guš Eciono rajone, į šiaurę nuo Hebrono kalno,

– 2011 m. balandžio mėn. *Hamas* paleido raketą „Kornet“, ji pataikė į Izraelio mokyklinį autobusą; buvo sunkiai sužeistas šešiolikmetis mokinys ir lengvai sužeistas autobuso vairuotojas; per išpuolį panaudota kovinė galvutė gali pramušti modernaus tanko šarvą,

– 2011 m. rugpjūčio 20 d. Ofakime (Izraelis) užpuolikai raketomis apšaudė bendruomenę ir sužeidė du vaikus ir vieną civilį gyventoją; *Hamas* prisiėmė atsakomybę,

– 2014 m. liepos 7 d. *Hamas* prisiėmė atsakomybę už raketų išpuolius Izraelio miestuose Ašdode, Ofakime, Aškelone ir Netivote,

– 2014 m. rugpjūčio mėn. *Hamas* prisiėmė atsakomybę už trijų Izraelio paauglių pagrobimą ir nužudymą Vakarų Krante 2014 m. birželio mėn.,

– 2014 m. lapkričio mėn. *Hamas* prisiėmė atsakomybę už išpuolį, per kurį Jeruzalėje į pėsčiųjų grupę įsirėžė furgonas,

– 2016 m. balandžio mėn. *Hamas* prisiėmė atsakomybę už sprogdinimą Jeruzalės autobuse, per kurį buvo sužeista 18 asmenų.“

145 Kaip minėta šio sprendimo 109 ir 110 punktuose, ieškovas kaltina Tarybą tuo, kad ši nenurodė, ar nuo 2014 m. liepos mėn. iki 2016 m. balandžio mėn. susiklosčiusios faktinės aplinkybės nurodytos nacionalinės valdžios institucijos sprendime, ar kitame šaltinyje.

146 Ieškovo nuomone, nurodytų faktų šaltinis yra svarbus, nes nuo to priklauso, kokias įrodinėjimo priemones turi taikyti Taryba. Tuo atveju, jei nurodytas faktas gautas iš nacionalinio sprendimo, ši institucija turėtų įrodyti, kad tą sprendimą priėmė kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, o tuo atveju, jeigu jis būtų gautas iš kito šaltinio, įrodymai galėtų būti renkami laisvai.

147 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) 71 punkte ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 49 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad atitinkamas asmuo ar subjektas, pareikšdami ieškinį dėl jų palikimo ginčijamame sąraše, gali ginčyti visus duomenis, kuriais Taryba remiasi, siekdama įrodyti tebeegzistuojantį pavojų, kad jie gali dalyvauti teroristinėje veikloje, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš kompetentingos institucijos priimto nacionalinio sprendimo, ar kito šaltinio.

148 Teisingumo Teismas pridūrė, kad, kilus ginčui, Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktų pagrįstumą, o Sąjungos teismas – patikrinti jų turinio teisingumą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71 punktas ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 49 punktas).

149 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad duomenys, kuriais Taryba rėmėsi siekdama konstatuoti, kad tebeegzistuoja dalyvavimo teroristinėje veikloje pavojus, ir kurie gauti iš nacionalinių sprendimų, turi būti įrodyti taip pat, kaip ir iš kitų šaltinių gauti duomenys.

150 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovas, Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose neprivalo nurodyti duomenų, kuriais rėmėsi palikdama asmens pavardę ar subjekto pavadinimą lėšų įšaldymo sąraše, šaltinio, taigi, jei šie duomenys gauti iš nacionalinio sprendimo, Taryba neprivalo įrodyti, kad šį sprendimą priėmė kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

151 Dėl pastarosios nuostatos taip pat reikia priminti, kad joje reglamentuojamas asmenų ar subjektų įtraukimas į lėšų įšaldymo sąrašus, o ne palikimas juose; jis savo ruožtu reglamentuojamas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje. Taigi šia nuostata negalima remtis siekiant įpareigoti Tarybą nurodyti faktinių aplinkybių, kuriomis ji grindžia asmens ar subjekto pakartotinį įtraukimą į lėšų įšaldymo sąrašus, šaltinį.

152 Vadinasi, ieškinio šeštojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo trečios dalies

153 Ieškovas teigia, kad akto motyvuose turi būti išreikšta pačios institucijos valia. Vis dėlto nagrinėjamu atveju taip nėra, nes Taryba ginčijamų aktų motyvuose tik nukopijavo internete paskelbtus dokumentus. Konkrečiai tai taikytina nacionalinių procedūrų aprašymui.

154 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją pareiga motyvuoti siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, iš kurios būtų aišku, ar aktas yra pagrįstas, o galbūt turi trūkumų, leidžiančių ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme ir šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Taryba / Bank Saderat Iran*, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

155 Nagrinėjamu atveju ieškovas nenurodo priežasčių, dėl kurių tai, kad Taryba atgamino internete paskelbtus dokumentus, darant prielaidą, kad tai atitinka tikrovę, sutrukdė motyvuojant ginčijamus aktus pasiekti šiuos tikslus.

156 Taigi pareiga motyvuoti negali būti laikoma pažeista vien dėl to, kad Taryba pateikė internete paskelbtų dokumentų ištraukas.

157 Vadinasi, ieškinio šeštojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

158 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti šeštąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo „klaidomis dėl faktinių aplinkybių tikrumo“

159 Ieškinio pagrinde, grindžiamame „klaidomis dėl faktinių aplinkybių tikrumo“, ieškovas kritikuoja ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose Tarybos nurodytus faktus, motyvuodamas tuo, kad jie pernelyg neaiškiai apibūdinti, nėra nustatyti ir įvyko per seniai, kad jais būtų galima pagrįsti ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose.

160 Šį pagrindą reikia nagrinėti tik tiek, kiek jis susijęs su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis Taryba rėmėsi, kai paliko ieškovo pavadinimą ginčijamuose sąrašuose. Iš tiesų, kaip matyti iš šeštojo pagrindo pirmos dalies analizės, *Home Secretary* sprendimą pagrindžiančių faktinių aplinkybių nereikia nurodyti ginčijamuose aktuose ir Taryba neturi jų įrodyti.

161 Grįsdama ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose Taryba, kaip nurodyta šio sprendimo 138 punkte minimoje jurisprudencijoje, rėmėsi įvairiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurias ji pateikė ginčijamų aktų motyvų pareiškimų prieduose.

162 Vienas iš šių faktinių aplinkybių Taryba nurodė kalbėdama apie peržiūros procedūrą, vykusią Jungtinėje Karalystėje 2016 m. rugsėjo mėn. (ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo15 punktas), o kitos paminėtos kalbant apie sprendimus, kuriais JAV valdžios institucijos pripažino ieškovą užsienio teroristine organizacija (ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punktas).

163 Ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte Taryba nurodė, kad ieškovui taikomas draudimas Jungtinėje Karalystėje 2016 m. rugsėjo mėn. buvo persvarstytas Uždraustų organizacijų sąrašo peržiūros tarpžinybinės grupės, kuri konstatavo, kad *Hamas-Izz al-Din al-Qassem* toliau dalyvavo teroristinėje veikloje; šiuo klausimu ši grupė rėmėsi dviem faktais:

– per 2014 m. vasarą vykusį Izraelio ir Gazos konfliktą šeši Izraelio civiliai ir vienas Tailando pilietis žuvo per raketų išpuolius, be to, Vokietijos kruizinis laivas nukentėjo nuo raketų išpuolių,

– *Hamas* pasinaudojo socialinėmis žiniasklaidos priemonėmis, kad, be kita ko, įspėtų Jungtinės Karalystės oro transporto bendroves, kad ketina atakuoti Ben Guriono oro uostą Tel Avive (Izraelis) ir kad dėl šių išpuolių gali būti civilių aukų, ir 2014 m. liepos mėn. *Hamas* iš tikrųjų bandė atakuoti oro uostą.

164 Ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodyti faktai pateikti šio sprendimo 144 punkte.

165 Tais atvejais, kai pateikiami nauji duomenys, siekiant pagrįsti asmens pavardės ar subjekto pavadinimo palikimą lėšų įšaldymo sąrašuose, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Sąjungos teismas visų pirma turi patikrinti, ar paisyta SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti, taip pat, ar šie motyvai pagrįsti (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70 punktas ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48 punktas).

166 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją ir ieškovo kritiką, reikia išnagrinėti, ar su ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodyti faktai yra pakankamai motyvuoti ir ar nustatyta, kad jie teisingi.

Dėl ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytų faktų motyvavimo

167 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte faktai nurodyti pernelyg netiksliai, nes nenurodytos datos ir vietos, neaišku, kodėl veiksmai priskirti *Hamas* arba „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, taip pat Taryba nenurodė, kodėl antrajai organizacijai priskiriami veiksmai gali būti priskiriami ir pirmajai.

168 Šiuo klausimu primintina, kad, Teisingumo Teismo teigimu, Sąjungos teismas turi, be kita ko, patikrinti, ar paisyta SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti, taigi, ar nurodyti motyvai yra pakankamai tikslūs ir konkretūs (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70 punktas ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48 punktas).

169 Pagal suformuotą jurisprudenciją motyvuose, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti ginčijamą aktą priėmusios institucijos argumentai, kad suinteresuotasis asmuo žinotų priemonių priėmimo priežastis, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

170 Nereikalaujama motyvuose tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 punktas ir 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 82 punktas).

171 Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo nustatytos priemonės reikšmę (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 54 punktas ir 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 82 punktas).

172 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte pateiktų faktinių aplinkybių (žr. šio sprendimo 163 punktą) ir tų pareiškimų B priedo 17 punkte pateiktų faktinių aplinkybių (žr. šio sprendimo 144 punktą) datos nurodytos bent metų ir mėnesių tikslumu, kai kurių nurodyta konkreti diena, kada jos įvyko.

173 Be to, reikia pažymėti, kad šie faktai susiklostė ieškovui žinomomis aplinkybėmis, nes jie įvyko (arba turėjo įvykti) vienoje ar keliose jam gerai žinomose teritorijose, kuriose yra jo narių, galinčių jam pranešti bet kokią informaciją, naudingą nustatant šiuos įvykius.

174 Galiausiai dauguma atvejų konkrečiai žinoma išpuolio rūšis ir nustatyta aukų tapatybė, o tai dar labiau palengvina atitinkamų faktų nustatymą.

175 Šiomis aplinkybėmis pasakytina, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodyti faktai apibūdinti pakankamai tiksliai ir konkrečiai, kad ieškovas galėtų juos ginčyti, o Bendrasis Teismas – atlikti jų kontrolę.

176 Ieškovo argumentas, kad šie veiksmai nebuvo priskirti *Hamas* politiniam sparnui ar pasipriešinimo judėjimui „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, yra netinkamas, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 116–118 punktų, taikant kovą su terorizmu reglamentuojančias normas šie du subjektai laikytini viena ir ta pačia organizacija.

177 Taigi reikia pripažinti, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodyti faktai yra pakankamai motyvuoti.

Dėl ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytų faktų teisingumo

178 Ieškovo teigimu, ginčijamų aktų A priedo 15 punkte (žr. šio sprendimo 163 punktą) ir B priedo 17 punkte (žr. šio sprendimo 144 punktą) nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis negalima grįsti jo pavadinimo palikimo ginčijamuose sąrašuose. Pirma, šios faktinės aplinkybės, ypač tos, kurios susiklostė iki 2009 m., yra per senos, kad jomis būtų galima grįsti ieškovo pavadinimo palikimą šiuose sąrašuose. Antra, šios faktinės aplinkybės neįrodytos. Šiuo klausimu ieškovas tvirtina, kad *Hamas* neprisiėmė atsakomybės už ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodytus 2014 m. rugpjūčio mėn., 2014 m. lapkričio mėn. ir 2016 m. balandžio mėn. įvykius, o tame pačiame punkte nurodytas 2014 m. liepos 7 d. įvykis vertintinas atsižvelgiant į 2014 m. vykusį karą Gazoje.

179 Taryba ginčija šio pagrindo pagrįstumą.

180 Dėl ieškovo argumento, kad šios faktinės aplinkybės susiklostė seniai, konstatuotina, kad 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 33 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog nuo nacionalinių sprendimų, kuriais buvo pagrįstas pirminis ieškovo pavadinimo įtraukimas į lėšų įšaldymo sąrašus, priėmimo ir jo įtraukimo į šį sąrašą iki aktų, kuriais jo pavadinimas paliktas tuose sąrašuose, priėmimo praėjo devyneri metai, todėl Taryba turėjo remtis naujausiais duomenimis.

181 Remiantis analogiškais motyvais, pasakytina, kad, kaip teigia ieškovas, nagrinėjamu atveju pirmieji šeši ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte (žr. šio sprendimo 144 punktą) nurodyti įvykiai nutiko 2003–2008 m., t. y. daugiau kaip devyneri metai iki ginčijamų aktų priėmimo, taigi jie yra per seni, kad jais būtų galima grįsti ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose.

182 Kiek tai susiję su data, pažymėtina, kad kitos septynios ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodytos faktinės aplinkybės gali būti suskirstytos į dvi grupes: tos, kurios susiklostė 2010–2011 m., ir tos, kurios susiklostė 2014–2016 m. Taip pat paminėtini du A priedo 15 punkte nurodyti faktai, įvykę 2014 m.

183 Bendrasis Teismas mano, kad trys iš šių faktinių aplinkybių, susiklosčiusios 2010 m. ir 2011 m. ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodytos kaip septinta, aštunta ir devinta, taip pat susiklostė per seniai, kad jomis būtų galima grįsti ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose 2018 m. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo reikalavimą nustatyti „naujausius“ duomenis, siekiant pagrįsti asmens pavardės ar subjekto pavadinimo palikimą lėšų įšaldymo sąrašuose, reikia pripažinti, kad septynerių ar aštuonerių metų laiko tarpas iš esmės nesiskiria nuo devynerių metų laiko tarpo, kuris Teisingumo Teismo jau buvo pripažintas pernelyg dideliu 2017 m. liepos 26 d. Sprendime *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584).

184 Darytina išvada, kad tik ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodyti paskutiniai keturi faktai ir A priedo 15 punkte nurodyti du faktai, kurie visi įvyko 2014 m. arba 2016 m., yra pakankamai neseni, kad jais būtų galima grįsti ginčijamus aktus.

185 Taigi ieškovo argumentus, grindžiamus tuo, kad Taryba nepateikė pakankamai įrodymų, reikia nagrinėti tik tiek, kiek jie susiję su šiais šešiais faktais.

186 Šiuo klausimu primintina, kad pagal jurisprudenciją, jei vienos šalies įrodymus ginčija kita šalis, ta kita šalis turi atitikti du kumuliacinius reikalavimus.

187 Visų pirma, jos prieštaravimai negali būti bendro pobūdžio, bet turi būti konkretūs ir išsamūs (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Duravit ir kt. / Komisija*, T-364/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:477, 55 punktą).

188 Antra, prieštaravimai dėl faktų teisingumo turi būti aiškiai nurodyti pirmame proceso dėl ginčijamo akto dokumente (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Tomana ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-190/12, EU:T:2015:222, 261 punktą).

189 Šių reikalavimų tikslas – leisti atsakovui ieškinio stadijoje tiksliai suprasti ieškovo jam pateiktus kaltinimus ir taip tinkamai pasirengti gynybai.

190 Nagrinėjamu atveju dėl 2014 m. rugpjūčio mėn. ir lapkričio mėn. įvykusių faktų, ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodytų kaip vienuoliktas ir dvyliktas, pareikšti prieštaravimai yra pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad Bendrasis Teismas į juos atsižvelgtų.

191 Iš tiesų, kiek tai susiję su 2014 m. rugpjūčio mėn. įvykiu, ieškovas ieškinio 98 punkte tvirtina:

„<…> *Hamas* niekada neorganizavo šio pagrobimo ir neprisiėmė už jį atsakomybės. Tai Izraelio vyriausybė jam klaidinamai priskyrė atsakomybę už šį tragišką aktą, kad pateisintų savo karinę intervenciją į Gazą 2014 m. Be to, keli itin autoritetingi asmenys, pavyzdžiui, buvęs *Shin Bet* vadovas Yuval Diskin, prieštaravo Izraelio vyriausybės vertinimui spaudoje ir tvirtino, kad pagrobėjai buvo pavieniai ir veikė savo iniciatyva.“

192 Be to, dėl 2014 m. lapkričio mėn. įvykio ieškovas ieškinio 99 punkte nurodo:

„*Hamas* niekada neprisiėmė atsakomybės už šį išpuolį ir, kaip teigia dienraščio „Le Monde“ žurnalistas, šios rūšies išpuolius, ypač 2014 m. lapkričio mėn. išpuolį, įvykdė „pavieniai“ palestiniečiai, kurie savo iniciatyva priešinasi „vien į saugumą orientuotam požiūriui.“

193 O dėl ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte kaip trylikto nurodyto įvykio ieškovas ieškinio 99 punkte tik nurodė, kad, „priešingai, nei teigia Taryba, *Hamas* niekada neprisiėmė atsakomybės už sprogdinimus 2016 m.“

194 Ši kritika yra pernelyg bendro pobūdžio, vertinant pagal šio sprendimo 187 punkte primintus kriterijus, kad Bendrasis Teismas galėtų į ją atsižvelgti.

195 Dėl 2014 m. liepos 7 d. įvykio, kuris ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte nurodytas kaip dešimtas, ieškovas ieškinio 100 punkte tvirtina, kad Tarybos teiginiai „turi būti vertinami atsižvelgiant į tai, kas jau pasakyta dėl 2014 m. Gazos karo, *a fortiori* kiek tai susiję su jų priskyrimu *Hamas* politiniam sparnui“.

196 Kadangi ši kritika susijusi su klausimu, ar vykstant ginkluotam konfliktui įvykęs faktas gali būti laikomas teroristiniu, o ne klausimu, ar šis faktas apskritai įvyko arba ar jis gali būti inkriminuojamas ieškovui, ji bus nagrinėjama toliau, kartu su trečiuoju ieškinio pagrindu.

197 Ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte nurodyti du faktai, įvykę 2014 m., nebuvo konkrečiai ir išsamiai ginčyti.

198 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad iš šešių 2014 m. ir 2016 m. įvykusių faktų pagrįstai kritikuojami tik įvykę 2014 m. rugpjūčio mėn. ir lapkričio mėn.

199 Vis dėlto ši kritika nereikšminga, nes kitų keturių faktų, t. y. ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte nurodytų 2014 m. įvykių ir B priedo 17 punkte kaip dešimtas ir kaip tryliktas nurodytų faktų, įvykusių 2014 m. liepos 7 d. ir 2016 m. balandžio mėn., ieškovas pagrįstai nekritikavo, ir jų bet kuriuo atveju pakanka norint pagrįsti jo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose.

200 Atsižvelgiant į tai, kad šio sprendimo 196 punkte nurodytas argumentas bus išnagrinėtas, antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo vertinimo klaida dėl ieškovo teroristinio pobūdžio

201 Ieškovas mano, kad priimdama ginčijamus aktus Taryba padarė vertinimo klaidą, nes faktines aplinkybes, kurias nurodė ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose, kvalifikavo kaip teroristinius aktus, o ieškovą pripažino teroristine organizacija.

202 Iš ieškovo argumentų matyti, kad ši kritika susijusi tiek su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiami kompetentingų institucijų sprendimai, kuriais remiantis ieškovo pavadinimas įtrauktas į lėšų įšaldymo sąrašus, tiek su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas jo pavadinimo palikimas tuose sąrašuose ir kurios nurodytos ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte.

203 Siekiant atsakyti į šį pagrindą, reikia nustatyti šių dviejų rūšių faktinių aplinkybių skirtumą.

Dėl kompetentingų institucijų sprendimuose, kuriais Taryba rėmėsi įtraukdama ieškovo pavadinimą į ginčijamus sąrašus, nurodytų faktinių aplinkybių

204 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį ieškinio pagrindą, ši ieškinio trečiojo pagrindo pirma dalis bus nagrinėjama tik tiek, kiek ji susijusi su *Home Secretary* sprendime nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis.

205 Dėl šių faktinių aplinkybių reikia priminti, kad, atsakant į šeštojo pagrindo pirmą dalį, šio sprendimo 133 punkte buvo nuspręsta, jog Taryba neprivalėjo jų nurodyti ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose.

206 Taigi negalima reikalauti, kad ši institucija patikrintų nacionalinės valdžios institucijos atliktą šių faktinių aplinkybių vertinimą ir ginčijamuose aktuose pateiktų tokio vertinimo rezultatą.

207 Juo labiau taip yra šiuo atveju, nes *Home Secretary* sprendimas priimtas valstybėje narėje, kuriai Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje nustatyta speciali bendradarbiavimo su Taryba forma, dėl kurios šiai institucijai tenka pareiga kuo daugiau pasikliauti kompetentingos nacionalinės institucijos vertinimu (2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, 133 punktas ir 2008 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-284/08, EU:T:2008:550, 53 punktas).

208 Taigi ieškovo kritika, susijusi su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas *Home Secretary* sprendimas, yra nereikšminga.

Dėl faktinių aplinkybių, kuriomis Taryba rėmėsi palikdama ieškovo pavadinimą ginčijamuose sąrašuose ir kurios nurodytos ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte

209 Ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose Taryba, pirma, kvalifikavo A priedo 15 punkte minėtus faktus kaip teroro aktus, kaip jie suprantami pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies iii punkto a, d, f, g ir i papunkčius, siekdama įgyvendinti tos bendrosios pozicijos 1 straipsnio 3 dalies i ir ii punktuose nustatytus tikslus, ir, antra, B priedo 17 punkte nurodytus faktus kvalifikavo kaip teroro aktus, kaip jie suprantami pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies iii punkto a, b, c ir f papunkčius, siekdama įgyvendinti tos bendrosios pozicijos 1 dalies 3 punkto i ir ii papunkčiuose nustatytus tikslus.

210 Ieškovas teigia, kad Taryba padarė klaidą, kai atitinkamus faktus kvalifikavo kaip teroro aktus. Pirmiausia tai, kad visi nagrinėjami aktai buvo įvykdyti per Izraelio okupacijos karą Palestinoje, turėjo reikšti, kad Taryba negalėjo jų taip kvalifikuoti ieškovo atžvilgiu. Be to, net jei šie faktai būtų įrodyti, minėti aktai buvo įvykdyti siekiant išlaisvinti palestiniečių tautą, o ne Tarybos minėtais ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies i, ii ir iii punktuose nurodytais tikslais.

211 Pateikdamas šiuos argumentus ieškovas tvirtina, kad vertindama ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte minėtus faktus Taryba turėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad Izraelio ir Palestinos konfliktas patenka į ginkluotų konfliktų teisės taikymo sritį ir juo siekiama išlaisvinti palestiniečių tautą.

212 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, ginkluotas konfliktas, kaip tai suprantama pagal tarptautinę humanitarinę teisę, nereiškia, kad vykstant tokiam konfliktui galimiems teroro aktams negali būti taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl terorizmo prevencijos, kaip antai Bendroji pozicija 2001/931 ir Reglamentas Nr. 2580/2001 (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 57 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. kovo 14 d. Sprendimo *A ir kt.*, C-158/14, EU:C:2017:202, 95–98 punktus).

213 Pirma, Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nedaroma jokio skirtumo dėl jos taikymo srities pagal tai, ar aptariamas aktas įvykdytas per ginkluotą konfliktą, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, ar kitomis aplinkybėmis. Antra, Sąjungos ir jos valstybių narių tikslai yra kova su įvairių formų terorizmu, laikantis galiojančios tarptautinės teisės tikslų (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 58 punktas).

214 Šiuo klausimu primintina, kad būtent tam, kad Sąjungos lygiu įgyvendintų Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1373 (2001) (žr. šio sprendimo 1 punktą), kurioje „dar kartą patvirtinama būtinybė visomis priemonėmis, remiantis 1945 m. birželio 26 d. San Fransiske pasirašyta Jungtinių Tautų Chartija, kovoti su teroristinių veiksmų grėsmėmis tarptautinei taikai ir saugumui“ ir „prašoma valstybių narių papildyti tarptautinį bendradarbiavimą imantis papildomų priemonių, siekiant savo teritorijose visomis teisėtomis priemonėmis užkirsti kelią ir nutraukti teroristinių veiksmų finansavimą ir rengimą“, Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2001/931 (žr. šios bendrosios pozicijos 5–7 konstatuojamąsias dalis), paskui, remdamasi ta Bendrąja pozicija, – Reglamentą Nr. 2580/2001 (žr. to reglamento 3, 5 ir 6 konstatuojamąsias dalis) (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 59 punktas).

215 Šios pozicijos nepaneigia toliau išdėstyti argumentai.

216 Pirma, ieškovas tvirtina, kad 2017 m. kovo 14 d. Sprendime *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202, 87 punktas) Teisingumo Teismas nepareiškė nuomonės dėl atvejo, kai ginkluotas konfliktas kyla dėl apsisprendimo teisės, kuri yra paprotinės teisės principas. Tokio nacionalinio išsivadavimo judėjimo kaip *Hamas* arba „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, kuris priešinasi Izraelio valstybės vykdomai neteisėtai Palestinos teritorijos okupacijai, veiksmų kvalifikavimas kaip teroro aktų pažeidžia šį principą.

217 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip nurodo ieškovas, Teisingumo Teismas 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Taryba / Front Polisario* (C-104/16 P, EU:C:2016:973, 88 punktas) konstatavo, kad paprotinis apsisprendimo principas, be kita ko, nurodytas Jungtinių Tautų Chartijos 1 straipsnyje, yra tarptautinės teisės principas, taikomas visoms priklausomoms teritorijoms ir visoms tautoms, kurios dar nėra nepriklausomos.

218 Nereikia pareikšti nuomonės dėl šio principo taikymo šioje byloje, tačiau reikia pažymėti, kad norėdama pasinaudoti apsisprendimo teise tauta ar teritorijos gyventojai turi imtis priemonių, patenkančių į Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies taikymo sritį.

219 Iš tiesų reikia atskirti tikslą, kurio siekia tauta ar teritorijos gyventojai, ir veiksmus, kurių jie imasi, kad tą tikslą pasiektų.

220 Kaip nurodyta šio sprendimo 212–214 punktuose, Sąjungos priimtos teisės normos, kuriomis siekiama kovoti su terorizmu, taikomos visoms galimoms terorizmo formoms, neatsižvelgiant į konflikto tikslą, jei įvykdyti veiksmai, atitinkantys tose teisės normose nustatytas sąlygas ir reikalavimus.

221 Antra, ieškovas neigia ketinantis sukurti Islamo valstybę; Taryba priskyrė jam šį ketinimą ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose ir juo grindė ieškovo pavadinimo paikimą ginčijamuose sąrašuose.

222 Tiesa, ginčijamų aktų motyvų pareiškimų pradžioje Taryba teigia:

„*Harakat al-Muqawamah al-Islamiyyah* (*Hamas*) yra grupuotė, kurios tikslas – nutraukti Izraelio vykdomą Palestinos okupaciją ir sukurti Islamo valstybę.“

223 Vis dėlto iš ginčijamų aktų motyvų pareiškimų visumos matyti, kad ieškovo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus arba palikimas tuose sąrašuose grindžiamas ne tuo teiginiu.

224 Kaip matyti iš ieškinio pirmojo, antrojo ir šeštojo pagrindų analizės, ieškovo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus grindžiamas *Home Secretary* sprendimu, o palikimas tuose sąrašuose – tuo sprendimu ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis, atsižvelgiant į ribas, apibrėžtas nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą.

225 Visuose ginčijamuose aktuose ieškovo nurodytas sakinys yra tik konteksto dalis ir jo klaidingas pobūdis, net jei tai būtų įrodyta, negalėtų lemti šių aktų panaikinimo.

226 Dėl šių priežasčių ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo nesikišimo principo pažeidimu

227 Ieškovas tvirtina, kad Taryba, priimdama ginčijamus aktus, pažeidė nesikišimo principą, kuris kyla iš Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio ir yra *jus cogens* principas, kylantis iš suverenios valstybių lygybės pagal tarptautinę teisę. Pagal šį principą draudžiama valstybę, kaip ir valstybės vyriausybę, laikyti teroristiniu subjektu.

228 *Hamas* yra ne paprasta nevyriausybinė organizacija ir juo labiau ne neformalus judėjimas, bet teisėtas politinis judėjimas, laimėjęs rinkimus Palestinoje ir iš esmės sudaręs Palestinos vyriausybę. *Hamas* teko imtis funkcijų, viršijančių įprastas politinės partijos funkcijas, todėl jo veiksmai Gazoje iš tikrųjų lygiaverčiai valstybės institucijos veiksmams, dėl to jie negalėjo būti pasmerkti taikant kovos su terorizmu priemones. Ieškovas yra vienintelis iš asmenų ir subjektų, kurių pavardės ir pavadinimai įtraukti į ginčijamus sąrašus, atsidūręs tokioje padėtyje.

229 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nesikišimo principas, kylantis iš valstybių suverenios lygybės principo ir taip pat vadinamas nesikišimo į valstybės vidaus reikalus principu, yra tarptautinės teisės paprotinis principas ir reiškia bet kurios suverenios valstybės teisę vykdyti veiklą be išorinio kišimosi.

230 Kaip pažymi Taryba, šis tarptautinės teisės principas nustatytas suverenioms valstybėms, o ne grupuotėms ar judėjimams (žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

231 *Hamas* nėra nei valstybė, nei valstybės vyriausybė, todėl negali pasinaudoti nesikišimo principu.

232 Taigi ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad nepakankamai atsižvelgta į ilgainiui įvykusius situacijos pokyčius

233 Ieškovas kaltina Tarybą, kad ši netinkamai atliko Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje numatytą vertinimą dėl kelių priežasčių.

234 Pirma, palikdama ieškovo pavadinimą ginčijamuose sąrašuose Taryba tik teigė, kad nacionaliniai sprendimai vis dar galioja, ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų B priedo 17 punkte išvardijo kelis faktus, nepatikrinusi, ar tai, kad ieškovas 2012 m. liepos 27 d. JAV sprendime dėl peržiūros vis dar laikomas užsienio teroristine organizacija, pagrįsta svariais ir patikimais įrodymais ir ar šie faktai gali būti laikomi teroristiniais, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931.

235 Bet kuriuo atveju 2012 m. liepos 27 d. JAV sprendimas dėl peržiūros yra pernelyg senas, kad juo būtų galima grįsti ieškovo pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose, ir to negalima kompensuoti 2016 m. rugsėjo mėn. Jungtinės Karalystės sprendimu, kuris susijęs tik su „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.

236 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 138–144 ir 161–163 punktų, ieškovo pavadinimo pakartotinis įtraukimas į ginčijamus sąrašus grindžiamas tuo, kad paliktas galioti *Home Secretary* sprendimas, ir tiek, kiek nurodyta nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytais faktais.

237 Šiame ieškinio pagrinde pateikti ieškovo prieštaravimai dėl 2012 m. liepos 27 d. JAV sprendimų dėl peržiūros yra nereikšmingi, nes jo pavadinimo palikimas ginčijamuose sąrašuose nėra teisėtai grindžiamas tuo sprendimu.

238 Antra, ieškovas tvirtina, kad 2014–2016 m. susiklosčiusios faktinės aplinkybės negali būti priskirtos *Hamas* ar „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.

239 Kadangi šie prieštaravimai jau svarstyti nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, daroma nuoroda į šio sprendimo 176 punktą.

240 Trečia, ieškovas kaltina Tarybą, kad ši nenurodė jokių jo kaltę paneigiančių įrodymų. Šiuo klausimu jis pabrėžia, kad, pirma, 2017 m. paskelbtoje *Hamas* chartijoje jo veikla grindžiama apsisprendimo principu ir pripažįstamos Jungtinių Tautų Organizacijos (JTO) 1967 m. nustatytos sienos ir, antra, stebėtojų teigimu, nuo 2014 m. smurtinius veiksmus atlieka pavieniai asmenys, o „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“ paiso paliaubų.

241 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad po to, kai buvo išsiųsti 2017 m. lapkričio 30 d. ir 2018 m. kovo 22 d. raštai, ieškovas, nepaisydamas Tarybos raginimų, nesusisiekė su šia institucija, kad pateiktų šiuos jo kaltę paneigiančius įrodymus. Tokiomis aplinkybėmis šios institucijos negalima kaltinti tuo, kad ji ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose neatsižvelgė į šiuos įrodymus.

242 Bet kuriuo atveju, išnagrinėjus antrąjį ieškinio pagrindą matyti, kad ieškovo pavadinimo pakartotinis įtraukimas į ginčijamus sąrašus pakankamai teisiškai pagrįstas tuo, kad paliktas galioti *Home Secretary* sprendimas, ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis, atsižvelgiant į nagrinėjant tą pagrindą nustatytas ribas.

243 Vadinasi, ieškinio penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio septintojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu

244 Septintąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl septintojo pagrindo pirmos dalies

245 Septintojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovas teigia, kad tuo atveju, kai Taryba remiasi trečiosios valstybės priimtais nacionaliniais sprendimais, ji turi patikrinti, ar vykstant nacionalinei procedūrai, per kurią priimti tie sprendimai, paisyta procedūrinių teisių, ir kad Bendrasis teismas turi kontroliuoti, ar Taryba atliko šį patikrinimą.

246 Ieškovas mano, kad nagrinėjamu atveju JAV valdžios institucijos nepaisė jo procedūrinių teisių. Iš tiesų jis negavo jokios informacijos apie Jungtinėse Valstijose dėl jo priimtą sprendimą, nors pranešti apie šį sprendimą buvo visiškai įmanoma, nes ieškovas yra „gerai žinomas“ Damaske (Sirija) ir Gazoje. Taigi jis negalėjo pateikti savo pastabų ir pasinaudoti teise pareikšti ieškinį. Nors JAV teisės aktuose numatyta galimybė ginti teises teisme, nepranešimas ir motyvų trūkumas pažeidė jo teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Taryba bent jau turėtų įrodyti, kad Jungtinių Valstijų vyriausybė bandė informuoti ieškovą ir kad šis bandymas buvo nesėkmingas.

247 Atsižvelgiant į tai, kad atsakydamas į pirmąjį ieškinio pagrindą Bendrasis Teismas teigė, jog JAV sprendimais negalima tinkamai pagrįsti ieškovo pavadinimo įtraukimo į ginčijamus sąrašus, ir į tai, kad jo pavadinimo pakartotinis įtraukimas į šiuos sąrašus buvo grindžiamas tuo, jog paliktas galioti *Home Secretary* sprendimas, ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytais faktais (žr. šio sprendimo 138–144 ir 161–163 punktus), o ne sprendimais, kuriuose pateikti tie faktai, negalima remtis ieškinio septintojo pagrindo pirma dalimi.

Dėl ieškinio septintojo pagrindo antros dalies

248 Ieškinio septintojo pagrindo antroje dalyje ieškovas tvirtina, kad vykstant procedūrai, per kurią buvo priimti ginčijami aktai, Taryba pažeidė teisės į gynybą paisymo principą dėl trijų priežasčių.

249 Pirma, ieškovas kaltina Tarybą tuo, kad ši jam nepateikė svarių įrodymų ir įkalčių, kuriais grindžiami JAV sprendimai, kad jis galėtų pareikšti savo nuomonę tuo klausimu.

250 Kadangi atsakydamas į pirmąjį ieškinio pagrindą Bendrasis Teismas teigė, jog JAV sprendimais negalima tinkamai pagrįsti ieškovo pavadinimo įtraukimo į ginčijamus sąrašus, ir jog jo pavadinimo pakartotinis įtraukimas į šiuos sąrašus buvo grindžiamas tuo, kad paliktas galioti *Home Secretary* sprendimas, ir ginčijamų aktų motyvų pareiškimų A priedo 15 punkte ir B priedo 17 punkte nurodytais faktais (žr. šio sprendimo 138–144 ir 161–163 punktus), o ne sprendimais, kuriuose pateikti tie faktai, šį argumentą reikia atmesti kaip nereikšmingą.

251 Antra, ieškovas kaltina Tarybą, kad prieš priimdama ginčijamus aktus ji nepateikė jam informacijos ir įrodymų, susijusių su nacionaliniuose sprendimuose nepaminėtais faktais, ir neišklausė jo nuomonės dėl šios informacijos ir įrodymų. Jis taip pat teigia, kad Taryba 2017 m. lapkričio 30 d. rašte turėjo konkrečiai nurodyti, kad jis turi teisę jos prašyti pateikti šią informaciją ir įrodymus.

252 Šiuo aspektu primintina, kad, remiantis jurisprudencija, tik suinteresuotosios šalies prašymu Taryba turi leisti susipažinti su visais nekonfidencialiais administraciniais dokumentais, susijusiais su nagrinėjama priemone (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 92 punktą; 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 87 punktą ir 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Tomana ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-330/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:601, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

253 Vis dėlto nagrinėjamu atveju ieškovas tokio prašymo nepateikė.

254 Dėl aplinkybės, kad 2017 m. lapkričio 30 d. rašte aiškiai nenurodyta ieškovo galimybė prašyti Tarybos pateikti informaciją ir įrodymus, susijusius su nacionaliniuose sprendimuose minėtais faktais, pažymėtina, kad tame rašte nurodytas adresas, kuriuo ieškovas galėjo pateikti pastabas dėl Tarybos ketinimo palikti jo pavadinimą ginčijamuose 2018 m. kovo mėn. sąrašuose. Akivaizdu, kad jis galėjo pasinaudoti šiuo adresu ir paprašyti pateikti minėtą informaciją ir minėtus įrodymus, tačiau to nepadarė.

255 Šiomis aplinkybėmis pasakytina, kad 2018 m. kovo mėn. aktai negali būti panaikinti dėl to, kad Taryba nepateikė informacijos ir įrodymų, susijusių su nacionaliniuose sprendimuose nepaminėtais faktais.

256 Trečia, ieškovas mano, kad 2018 m. kovo 22 d. ir liepos 31 d. raštai, kuriuose išdėstyti ginčijamų aktų motyvų pareiškimai, veikiau turėjo būti adresuoti jam, o ne jo konsultantui, atsižvelgiant į tai, kad jis gerai žinomas Damaske ir Dohoje (Kataras).

257 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pareiga individualiai pranešti apie konkrečius ir tikslius motyvus asmenims ir subjektams, kurių atžvilgiu buvo patvirtintos ribojamosios priemonės, iš esmės reiškia, jog šiuo individualiu pranešimu papildomas Oficialiajame leidinyje paskelbtas pranešimas, kuriuo atitinkamiems asmenims ar subjektams pranešama, kad dėl jų buvo patvirtintos ribojamosios priemonės, jie raginami pateikti prašymą gauti šių priemonių motyvų pareiškimą ir nurodomas tikslus adresas, kuriuo šis prašymas gali būti išsiųstas. Taigi individualus pranešimas atitinkamiems asmenims ir subjektams nėra vienintelis mechanizmas, naudojamas siekiant pranešti šiems asmenims ir subjektams apie dėl jų patvirtintas priemones (2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Hamas / Taryba*, T-400/10 RENV, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2018:966, 175 punktas).

258 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad pareiga individualiai pateikti ribojamųjų priemonių motyvų pareiškimą kyla ne visais atvejais, o tik tuomet, kai tai įmanoma (žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Hamas / Taryba*, T-400/10 RENV, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2018:966, 176 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

259 Vis dėlto nagrinėjamu atveju matyti, kad net vykstant šiam procesui ieškovo adresas lieka nežinomas, nes vienintelė informacija, kurią ieškovas pateikė Bendrajam Teismui, apribota miesto ir šalies pavadinimų (Doha Katare ir Gaza) (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Hamas / Taryba*, T-400/10 RENV, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2018:966, 177 punktą).

260 Taigi Taryba galėjo ne tik paskelbti 2018 m. kovo 22 d. ir liepos 31 d. pranešimus, bet ir pateikti ieškovo advokatei ginčijamų aktų motyvų pareiškimus.

261 Atsižvelgiant į visas nurodytas aplinkybes, septintąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio aštuntojo pagrindo, grindžiamo „motyvų pareiškimų neautentiškumu“

262 2019 m. kovo 19 d. pateiktame atsakyme į klausimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė taikydamas proceso organizavimo priemonę, ieškovas nurodo aštuntąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą „motyvų pareiškimų neautentiškumu“.

263 Ieškovas pažymi, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų, kuriuos Taryba pateikė jo advokatei 2018 m. kovo 22 d. ir liepos 31 d. raštuose, nepasirašė šios institucijos pirmininkas, taigi jų autentiškumas nebuvo patvirtintas, kaip reikalaujama pagal 2009 m. gruodžio 1 d. Sprendimu 2009/937/ES (OL L 325, 2009, p. 35) patvirtintų Tarybos darbo tvarkos taisyklių 15 straipsnį.

264 Ieškovas tvirtina, kad be tokio autentiškumo patvirtinimo jis negali būti įsitikinęs, kad jam perduoti motyvų pareiškimai visiškai atitinka Tarybos priimtuosius.

265 Taryba nedaro išvados, kad aštuntasis ieškinio pagrindas nepriimtinas, tačiau savo pastabose dėl šio ieškinio pagrindo konstatuoja, kad ieškovas šį pagrindą nurodė tik atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimą ir nebuvo jo nurodęs nei ieškinyje, nei pareiškime dėl ieškinio patikslinimo.

266 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Procedūros reglamento 84 straipsnį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

267 Nagrinėjamu atveju aštuntąjį ieškinio pagrindą ieškovas pateikė atsakydamas į Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemonę pateiktą klausimą, nors galėjo jį pateikti ieškinio pareiškimo etape. Taigi jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

268 Vis dėlto Bendrasis Teismas, išklausęs šalis, gali bet kuriuo metu savo iniciatyva priimti sprendimą dėl su viešąja tvarka susijusio pagrindo (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 48 ir 49 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

269 Kadangi autentiškumo nebuvimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76 punktą), aštuntasis ieškinio pagrindas yra susijęs su viešąja tvarka (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktą ir 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA / Florimex ir kt.*, C-265/97 P, EU:C:2000:170, 114 punktą), taigi jį reikia išnagrinėti.

270 Dėl esmės primintina, kad SESV 297 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Ne teisėkūros procedūra priimtus aktus, priimtus reglamentų, direktyvų ir sprendimų, kai juose nenurodoma, kam jie skirti, forma, pasirašo juos priėmusios institucijos pirmininkas.“

271 Taip pat Tarybos darbo tvarkos taisyklių 15 straipsnyje numatyta:

„<…> Tarybos <…> priimtų teisės aktų tekstus <…> pasirašo jų priėmimo metu pareigas ėjęs pirmininkas ir Generalinis sekretorius. Savo teisę pasirašyti Generalinis sekretorius gali pavesti Generalinio sekretoriato generaliniams direktoriams.“

272 Ieškovo cituotame 1994 m. birželio 15 d. Sprendime *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 punktas) Teisingumo Teismas dėl Europos Komisijos priimto sprendimo konstatavo, kad šios institucijos darbo tvarkos taisyklėse numatytu autentiškumo patvirtinimu siekiama užtikrinti teisinį saugumą, autentiškomis kalbomis įtvirtinant kolegialiai priimtą tekstą.

273 Teisingumo Teismo nuomone, Komisijos darbo tvarkos taisyklėse numatytas autentiškumo patvirtinimas ginčo atveju suteikia galimybę patikrinti, ar paskelbti arba išsiųsti tekstai visiškai atitinka institucijos priimtų teisės aktų tekstus, taigi kartu ir tų teisės aktų leidėjo valią (1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 punktas).

274 Teisingumo Teismo nuomone, tai reiškia, kad pagal Komisijos darbo tvarkos taisykles reikalaujamas autentiškumo patvirtinimas SESV 263 straipsnio požiūriu yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį pažeidus galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76 punktas).

275 Šios 1994 m. birželio 15 d. Sprendime *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ir 76 punktai) suformuluotos taisyklės dėl Komisijos aktų turi būti taikomos ir Tarybos aktams.

276 Kaip ir dėl Komisijos aktų, pagal teisinio saugumo principą reikalaujama, kad tretieji asmenys turėtų priemones patikrinti, ar Tarybos aktai, kurie yra paskelbti ar apie kuriuos pranešta, atitinka aktus, kurie buvo priimti.

277 Tai taikoma, nors, kitaip nei Komisija, Taryba nėra kolegija. 1994 m. birželio 15 d. Sprendime *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247) Teisingumo Teismas iš tiesų, be kita ko, grįsdamas pareigą patvirtinti aktų autentiškumą, rėmėsi būtinybe užtikrinti teisinį saugumą ir sudaryti galimybę ginčo atveju patikrinti, ar aktų tekstas, kuris buvo paskelbtas arba apie kurį buvo pranešta, tiksliai atitinka institucijos priimtą tekstą. Tačiau teisinio saugumo principas yra bendrasis teisės principas, taikomas visoms institucijoms, ypač jeigu, kaip nagrinėjamos bylos atveju, jos priima teisės aktus, kuriais siekiama paveikti juridinių ar fizinių asmenų teisinę padėtį.

278 Nagrinėjamoje byloje neginčijama, kad ieškovui atsiųsti ginčijamų aktų motyvų pareiškimai nebuvo pasirašyti; jie atspausdinti be jokios antraštės ir juose nenurodyta nei data, nei kiti duomenys, pagal kuriuos būtų galima identifikuoti juos kaip Tarybos priimtus aktus ir nustatyti, kokią dieną jie buvo priimti.

279 Savo pastabų dėl aštuntojo pagrindo priede Taryba perdavė Bendrajam Teismui ginčijamus aktus su nurodyta data ir pasirašytus jos pirmininko ir Generalinio sekretoriaus.

280 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šiuose aktuose nebuvo jų priėmimą pagrindžiančių motyvų pareiškimo.

281 Pagal SESV 296 straipsnį Tarybos aktai turi būti motyvuoti ir jame, remiantis suformuota jurisprudencija, reikalaujama, kad atitinkama institucija pateiktų argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti nustatytą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

282 Aiškinti teisės akto rezoliucinę dalį ir vertinti jo apimtį galima tik atsižvelgiant į jo motyvus. Rezoliucinė dalis ir motyvai sudaro nedalomą visumą (1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 67 punktas ir 2005 m. sausio 18 d. Sprendimo *Confédération Nationale du Crédit Mutuel / Komisija*, T-93/02, EU:T:2005:11, 124 punktas), todėl taikant nuostatas, kuriose nustatytas reikalavimas dėl teisės akto autentiškumo patvirtinimo, negalima atsieti akto rezoliucinės dalies nuo jo motyvų. Jeigu, kaip nagrinėjamoje byloje, pats aktas ir jo motyvų pareiškimai yra atskiri dokumentai, abiejų autentiškumas turi būti patvirtintas, kaip reikalaujama pagal šias nuostatas, ir tai, kad vienas jų yra pasirašytas, neleidžia daryti paneigiamos ar nepaneigiamos prielaidos, kad ir antrojo autentiškumas buvo patvirtintas.

283 Kaip pati Taryba pripažįsta savo pastabų dėl ieškinio aštuntojo pagrindo 29 punkte, jos aktų pasirašymas yra esminis procedūrinis reikalavimas. Todėl, jeigu paaiškėtų, kad nagrinėjamu atveju šio reikalavimo nesilaikyta, ginčijami aktai turėtų būti panaikinti.

284 Taryba ginčija šį vertinimą.

285 Pirmiausia Taryba teigia, kad priimdama teisės aktus Bendrosios pozicijos 2001/931 srityje pagal jurisprudenciją ji turi atskirti motyvų pareiškimus nuo pačių aktų. Dėl Tarybos priimtų ribojamųjų priemonių pažymėtina, kad dabartinė situacija, kai aktai pasirašyti, o motyvų pareiškimai – ne, susiklostė būtent dėl jurisprudencijos, taigi ji negali būti dėl to kaltinama, ir dėl to aktų negalima panaikinti.

286 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą visi aktai turi būti motyvuoti ir, kaip nurodyta šio sprendimo 282 punkte, rezoliucinė dalis ir motyvai sudaro nedalomą visumą.

287 Iš tiesų, atsižvelgiant į tai, kad išsamus kaltinimų suinteresuotiesiems asmenims ir organizacijoms išdėstymas galėtų prieštarauti privalomiems bendrojo intereso pagrindams ir pažeisti teisėtus jų interesus, pripažinta, kad Oficialiajame leidinyje pakanka paskelbti tik rezoliucinę dalį ir bendrus argumentus dėl lėšų įšaldymo priemonių, nes suprantama, kad specialūs ir konkretūs sprendimo motyvai turi būti įforminti ir pranešti suinteresuotiesiems asmenims kitu tinkamu būdu (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran / Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 147 punktą).

288 Vis dėlto tai taikytina tik teisės aktų paskelbimui, o ne patiems aktams, todėl neturi įtakos SESV 297 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir Tarybos darbo tvarkos taisyklių 15 straipsnyje numatytai pareigai juos pasirašyti.

289 Taryba taip pat nurodo, kad ginčijamus aktus ir juos pagrindžiančių motyvų pareiškimus valstybės narės priėmė kartu, pasibaigus griežtai rašytinei procedūrai, numatytai Darbo tvarkos taisyklių 12 straipsnio 1 dalyje.

290 Pirma, kompetentinga Tarybos darbo grupė, t. y. Ribojamųjų kovos su terorizmu priemonių darbo grupė (COMET) diskutavo dėl galimo ieškovo pavardinimo pakartotinio įtraukimo į sąrašą remiantis esamais motyvų pareiškimais ir nusprendė, kad nėra jokios naujos informacijos, kuria remiantis būtų galima jo pavadinimą išbraukti iš sąrašo. Tuo remdamasi COMET užbaigė motyvų pareiškimus, susijusius su visais atitinkamais subjektais ir asmenimis.

291 Antra, 2018 m. kovo 5 d. ir liepos 3 d. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai pateikė savo pasiūlymus priimti ginčijamus aktus. 2018 m. kovo 8 d. ir liepos 5 d. šiuos pasiūlymus išnagrinėjo Tarybos darbo grupė, t. y. Patarėjų užsienio santykių klausimais darbo grupė (RELEX) ir parengė projektus.

292 Trečia, Tarybos Generalinis sekretoriatas parengė raštą Nuolatinių atstovų komitetui (COREPER) ir Tarybai; jame pristatyti visi dokumentai, kurie turėjo būti priimti. Tuo remdamasis Tarybos Generalinis sekretoriatas pradėjo rašytines procedūras pagal Tarybos darbo tvarkos taisyklių 12 straipsnio 1 dalį. Dokumentuose, kuriais pradėtos šios rašytinės procedūros, buvo tiksliai nurodyti dokumentai, dėl kurių šios procedūros inicijuotos; tarp šių dokumentų buvo ir ginčijamų aktų projektai, ir jų motyvų pareiškimų projektai. Visoms valstybių narių delegacijoms pavyko susitarti dėl šių projektų.

293 Atsižvelgiant į tai, kad laikytasi procedūrų, ir į joms pasibaigus priimtus dokumentus, aiškiai matyti, kad ginčijamus aktus, įskaitant jų motyvų pareiškimus, priėmė Taryba ir kad šie dokumentai yra jos valios rezultatas.

294 Su tokiu argumentu negalima sutikti.

295 Šiuo klausimu primintina, kad reikalavimu, jog Tarybos aktus turi pasirašyti jos pirmininkas ir Generalinis sekretorius, numatytu SESV 297 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir Tarybos darbo tvarkos taisyklių 15 straipsnyje, be kita ko, siekiama leisti tretiesiems asmenims įsitikinti, kad aktus, apie kuriuos jiems pranešta, tikrai priėmė ši institucija.

296 Kitaip tariant, Tarybos aktų autentiškumo patvirtinimas gali būti vertinamas kaip šios institucijos pirmininko ir Generalinio sekretoriaus teiginio, kad ji tikrai priėmė atitinkamus aktus, išraiška.

297 Šio formalumo negalima pakeisti procedūros, kurios Taryba laikėsi priimdama šiuos aktus, aprašymu. Jeigu pagal Sutartį ir institucijos darbo tvarkos taisykles reikalaujama, kad ji konkrečiomis aplinkybėmis įvykdytų apibrėžtą procedūrinį reikalavimą, kuriuo siekiama paisyti teisinio saugumo

principo trečiųjų asmenų naudai, t. y. reikalavimą pasirašyti savo priimtus aktus, ši institucija negali nesilaikyti šio formalumo, motyvuodama tuo, kad buvo laikytasi darbo tvarkos taisyklėse numatytų procedūrinių normų.

298 Trečia, Taryba tvirtina, kad nagrinėjamos bylos faktinės aplinkybės skiriasi nuo faktinių aplinkybių byloje, kurioje priimtas 1994 m. birželio 15 d. Sprendimas *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247), nes toje byloje ginčijamas sprendimas neatitiko Komisijos priimtos versijos. Tokia situacija negali susiklostyti Tarybos aktų atveju dėl joje taikomų vidaus procedūrų, be to, ieškovas nepateikė jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad motyvų pareiškimai buvo pakeisti po to, kai buvo priimti.

299 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimą sudaro vien teisės akto autentiškumo patvirtinimo nebuvimas, ir nereikia nustatyti, kad jis turi kitų trūkumų ar kad dėl autentiškumo nepatvirtinimo buvo padaryta žalos asmeniui, kuris juo remiasi (2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 42 punktas ir 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Solvay*, C-287/95 P ir C-288/95 P, EU:C:2000:189, 46 punktas).

300 Tiek, kiek reikia, konstatuotina, kad Taryba procesiniuose dokumentuose nenurodė, jog negali patvirtinti ginčijamų aktų motyvų pareiškimų autentiškumo.

301 Kadangi Tarybos pirmininkas ir Generalinis sekretorius pasirašė ginčijamus aktus, jie taip pat galėjo pasirašyti ir šiuos aktus pagrindžiančių motyvų pareiškimus. Parašai turėjo būti padėti, nes ginčijami aktai ir jų motyvų pareiškimai yra atskiri dokumentai, o kaip nurodyta šio sprendimo 281 ir 282 punktuose, antrieji yra būtinas pirmųjų priedas.

302 Kaip nurodyta šio sprendimo 283 punkte, pati Taryba pripažino, kaip svarbu, kad jos priimti aktai būtų pasirašyti, nes savo atsakymo į Bendrojo Teismo klausimą 29 punkte nurodė, kad tai yra esminis procedūrinis reikalavimas.

303 Galiausiai Taryba teigia, kad jei Bendrasis Teismas manytų, jog ginčijami aktai turi formos trūkumų, šių trūkumų nepakanka norint panaikinti ginčijamus aktus.

304 Šį argumentą taip pat reikia atmesti. Kadangi tai, kad Tarybos aktus turi pasirašyti jos pirmininkas ir Generalinis sekretorius, yra esminis procedūrinis reikalavimas, remiantis jurisprudencija, dėl šio reikalavimo pažeidimo reikia panaikinti ginčijamus aktus (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

305 Darytina išvada, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimų nepasirašė Tarybos pirmininkas ir jos Generalinis sekretorius, nors jie buvo pateikti atskiruose dokumentuose, todėl reikia patenkinti aštuntąjį ieškinio pagrindą ir panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškovu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

306 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

307 Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/475, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2017/1426, 2018 m. liepos 30 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/468, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1420, 2018 m. liepos 30 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/1084, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2018/475, ir 2018 m. liepos 30 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/1071, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 2018/468, kiek šie aktai susiję su „Hamas (įskaitant „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“)“.**

2. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir *Hamas* bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Nihoul Svenningsen

Paskelbtas 2019 m. rugsėjo 4 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.